

VOĈO DE KURACISTOJ

Monata organo por internacia korespondado de Kuracistoj en aferoj profesiaj, etikaj kaj social-medicinaj.

En unueco estas forto

Adreso de la redakcio kaj administracio:

D-ro Stefan Mikolaĵski
Lwów, Strato Śniadeckich Nro 6
Aŭstrio-Galicio.

Eliras la 1-an de ĉiu monato.

Abonprezo jare: 1'5 spesnilo = 3'60
kronoj aŭstriaĵ = 3 markoj = 4 fran-
koj = 3 ŝilingoj = 1'5 rublo = 0'75 dolaro.

ENHAVO:

Originalaj artikoloj.	18
Doc. d-ro N. Kabanov (Moskvo). Pri esperantaj resumoj en naciaj medicinaj ĵurnaloj. — Internacia enketo pri sekreto profesia de kuracistoj. (Daŭrigo) Opinio de d-ro Rogelio Perez Domingo (Hispanujo).	
Revuo scienca.	20
<i>Interna medicino.</i> Deganelo. Unu kazo de traŭma insuficenco de aorto. — Rzetkowski. Esploradoj pri funkcio de la arteria sistemo ĉe arteriosklerozo. — Brown. Koraj malsanoj. — Mercier. Hordeninusulfato ĉe intestaj infektoj. — Wilms. Movema tiflo kiel kaŭzo de certaj kazoj de tiel nomata ĥronika apendicito. — Vincent. Metodoj de antitifa inokulado. — Berdjaev, Gindes kaj Varŝavski. Diagnozo de la tuberkulozo laŭ Calmette kaj Pirquet Zikov. Neoperaciaj manieroj de kuracado de la ulcero ronda. — Romberg. La kuracado de la melita diabeto. — Gerbsman. Pri atoksilo.	
<i>Hirurgio.</i> Vedenski. Resaniĝo de nervoj post traŭmo laŭ la donitaĵoj de la kliniko kaj eksperimento. — Beliski. Primariaj tumoroj de renoj de suprarenala tipo. — Pavlov-Silvanski. Al la demando pri tiel nomata denaska alta situacio de la skapoloj. — Lehmann. Kuracado de enkreskinta ungo per fera ĥlorido. — Riedel. Prognozo ĉe strumoperacioj en Bazedova malsano. — Fedinskij. Forigado de objektoj alienaj el la trakeo. — Stich. Pri operacia kuracado de pulma emfizemo. — Doepner. Aldono al la instruo pri traŭmaj heruioj. Farmakovskij. Repoziciado de enkarceritaj hernioj. — Grasman. Pri la kuracado de karbunkuloj. — Ivanov. Kuracado de hemorojdoj per elektrofluoj de Arsonval laŭ metodo de Doumer. Jasenskij Voĵno. Pri lokala mesteziĝo. — Ionescu. Anesteziĝo de la kapo, kolo kaj supraj membroj per intervertebraj injektaĵoj. — Stern. Pri tirosinamino kaj fibrolizino. — Gusev. Kelkaj observoj pri efiko de fibrolizino ĉe ĥirurgiaj malsaniĝoj. — Ŝatskij kaj Griaznov. La enverŝado envejna de arĝento nitrika por kuracado de ĥirurgia infekto laŭ la maniero de Joseph Hume.	
<i>Malsanoj veneraj.</i> Heermann. Pri sifilisa infekto ĉe kuracistoj.	
<i>Pediatrio.</i> Pfanenstiel. Habituala grava iktero de novnaskitoj. — Mendelson. La kuracado de ekzemo ĉe suĉuloj laŭ metodo de Finkestein. — Ibrahim. Interna kuracado de la hipertrofia spasma pilorstenozo ĉe suĉuloj. — Heubner. Kuracadoj per trikando de sulfurakvoĵ ĉe infanoj. — Milne. Skarlatina profilakso.	
<i>Ginekologio.</i> Eisenstein kaj Hollós. Tuberkulozo kaj menstruacio. — Graig. Menopauzo. — Aleksandrov. Malvarmaj envaginaj enverŝoj. — Barnsby. Malproksinaj rezultatoj de la ligamentopeksio abdomena pro utera retroversio movebla ĉe junaj virinoj.	
<i>Stomatologio.</i> Weil. Autaŭzorgo kaj kuracado de hemofiliaj hemoragioj per injektoj kaj surmetoj de freŝa sangosero.	
<i>Oĥiatrio.</i> Sacher. Hidrargirsulimato kontraŭ ore siblado ĉe ĥronikaj nepusaj procesoj en la mezorelo.	
<i>Toksikologio.</i> Leshaft. Aldono al kazuistiko de atropina veneniĝo. — Stein. Unu kazo de grava veneniĝo per hidrargiro.	
<i>Higieno.</i> Lalin. Pri konservado de nutraj produktaĵoj.	
<i>Socia medicino.</i> Citronblat. Al la demando pri la reformo de universitatoj. — Lozinskij. Sociaj taskoj de kuraclokoj. — Wireman. Cirkula aparato kaj vivlongeco. — Hanseman. Kaŭzo ĉu kondiĉoj de malfeliĉa okazo.	
Nekrologio.	29
D-ro Vallimie. — D-ro Robtot. — D-ro Eliakonov.	
Kroniko.	31
Komunikaĵoj de T. E. K. A.	32
Listo de la abonantoj.	33
Publikigaĵoj ricevitaĵ. — Kalendaro kongresa	32

PRI ESPERANTAJ RESUMOJ EN NACIAJ MEDICINAJ JURNALOJ.

Superflue estus argumenti, kiom grave estas por ni, kuracistoj, ke la naciaj medicinaj ĵurnaloj enhavu esperantajn resumojn de iliaj originalaj artikoloj. Unuan paŝon en tiu ĉi rilato faris prof. Dia konov en Moskvo, kiu en sia ĵurnalo „Ĥirurgio“ enkondukis tiajn esperantajn resumojn. Certe, tiu-ĉi unua paŝo havas gravegan signifon; sed ne sufiĉas, se nur unu ĵurnalo enmetas esperantajn resumojn. Ni, kuracistoj, devas uzi ĉiujn niajn penojn, por ke multaj diversnaciaj medicinaj ĵurnaloj sekvu la bonan ekzemplon. Antaŭ ĉio la apartaj kuracistoj-esperantistoj, kiuj havas iajn-rilatojn kun certaj medicinaj ĵurnaloj, devas uzi tutan ilian influon por tiu ĉi celo. Estas ankoraŭ pli dezirinde, ke tutaj grupoj de kuracistoj direktu kolektivajn petojn al certaj medicinaj naciaj ĵurnaloj pri tiaj resumoj kaj precipe tiuj ĉi kolektivaj petoj estu direktataj ne al samnaciaj, sed al alilandaj ĵurnaloj. Se, ekzemple, la germanaj, rusaj, anglaj k. t. p. kuracistoj poepe sin turnus al ia franca medicina gazeto pri enkonduko de la suprediritaj resumoj, tiam eble la ĵurnalo opinius eĉ profita kontentigi la petantojn.

Por laŭpova kaj baldaŭa efektivigado de tio ĉi estas dezirinde, ke diverslandaj kuracistoj-esperantistoj komuniku per „Voĉo de K.“, kiuj de iliaj samnaciaj ĵurnaloj povus pli baldaŭ konsenti al tiu ĉi postulo, por ke la alilandaj kuracistoj povu sin turni al ili; eble eĉ iaj kolegoj preparus „la teron“ por tiaj petoj ĉe certaj naciaj ĵurnaloj.

Tiamaniere ni havus la liston de ĵurnaloj, kiuj devus esti atakataj per la petoj de alilandaj kuracistoj pri la enkonduko de resumoj.

Eble estus pli bone, se tiuj petoj estus sendataj ne rekte al medicinaj ĵurnaloj, sed per naciaj T. E. K. A.-aj konsuloj, por ke la lastaj, kolektinte la petojn, transdonu ilin al la redakcioj. Ifoje la konsuloj povus transdoni tiujn ĉi petojn persone kaj ĉe tiu okazo povus preparoli la aferon kaj konvinki la redakcianojn pri la grava signifo de tiu ĉi aranĝo.

Tamen por ĉiu medicina ĵurnalo devas esti aparta peto, por ke tiuj ĉi petoj povus esti senditaj al la redakcioj kaj tie lasitaj.

Kio koncernas la rusajn ĵurnalojn, mi

opinias, ke la jenaj ĵurnaloj estus dezirataj en tiu ĉi rilato kaj povus enkonduki pli baldaŭ esperantajn resumojn:

1) Russkij Vraĉ (Rusa kuracisto); Peterburgo, Ivanovskaja ul., 2, kv. 4, al d-ro S. V. Vladislavlev.

2) Vraĉebnaja gazeta (Kuracista gazeto), Peterburgo, ul. Ĵukovskago 13.

3) Medicinskoje Obozrenije (Medicina revuo) Moskvo, Trubnikovski per., d. Ĉegodaĵevoj, al d-ro F. N. Remizov.

4) Sovremennaja Psiĥiatrija (Nuntempa psikiatrio), Moskvo, Krasnoprudnaja ul. d. N. 27, kv. 46.

Doc. D-ro N. Kabanov.

La plej bona rimedo por atingi la celon, de d-ro Kabanov supre montritan, estos laŭ mia opinio, se ni havigos kiel eble plej grandan profiton al tiuj naciaj ĵurnaloj, kiuj sekvas la ekzemplon de la Moskva „Ĥirurgio“. Tiun profiton ni povas doni precipe per tujan tradukadon de esperantaj resumoj kaj ilia enmetado en nacilingvaj alilandaj gazetoj medicinaj. Tiam Esperanto fariĝus peranto por tutmonda medicina interkomunikigo, almenaŭ en diversnacia gazetaro medicina.

La taskon de tradukado devas alpreni lokaj grupoj de T. E. K. A. kaj alsendadi al respektiva redakcio, favora por Esperanto, po unu ekzemplero de la gazeto, kiu nacilingve ripetis la resumon.

Ni komencu per resumoj de „Ĥirurgio“, eldonata en Moskvo. En ĉi tiu numero de „Voĉo de Kuracisto“ estas represistaj resumoj Esperantaj de la 143-a n-ro de „Ĥirurgio“ kaj ni petas kolegojn ĉiulandajn traduki ilin, transdoni al lokaj aŭ enlandaj redakcioj medicinaj kaj zorgi pri ilia publikigo. Poste oni sendu po unu ekzemplero de la gazeto al nia redakcio kaj al redakcio de „Ĥirurgio“ (Preĉistenska bulvaro 37—39 — Moskvo).

Se tiu unua provo prosperos, oni facile povos konvinki aliajn ĵurnalojn, ke, cedante iom da spaco por Esperantaj resumoj, ili tre bone diskonigos en la mondo sian eldonaĵon kaj laborojn de iliaj kunverkistoj.

Laŭeble ni represigos ankaŭ estonte la Esperantajn resumojn de „Ĥirurgio“ kaj de aliaj gazetoj, kiuj ĝin imitadas.

D-ro Stefan Mikołajski.

Internacia enketo pri sekreto profesia de kuracistoj.

(Daŭrigo).

II. En neniu regularo etika por kuracistoj oni trovas ĉe ni konkretan difinon de la profesia sekreto. Mi havas, kiel societano de la „Asocio de komunumaj kuracistoj“, ĝian regularon, kiu ĉienon diras pri sekreto profesia. Tion ĉi klarigas diversaj motivoj.

Unue la regularoj ne povas esti verkita kontraŭleĝe, alie ili ne estus aprobitaj. Se oni difinas en regularo, ke oni ne devas denunci, ne devas atesti, la regularo ne estos aprobita, kaj ĝiaj aŭtoroj estos punitaj.

Due, malofte ekzistas cirkonstancoj dubigeblaj, kiuj ŝancelas la kuracistan decidon kaj oni povas konstati, ke la aferoj nepremantaj apenaŭ estas diskutataj aŭ reguligataj.

Aldonu al tio, ke en ĉiuj regularoj estas postulata la plej granda respekto por la klientaro, la plej grandaj virtoj personaj kaj socialaj ĉe la kuracistoj kaj oni trovos entenate en ĉiuj regularoj la kuracistan devon kaŝi sekreton.

Malgraŭ tiu manko de difino de la devo de sekreto en la regularoj, oni ne devas kredi, ke la hispanaj kuracistoj ne havas konkretan etikan difinon. Eĉ mi povus tie ĉi enmeti tutan ĉapitron de fama hispana verko pri ĵuga medicino.

Ĝia aŭtoro, Pedro Mata pritraktis tiun aferon en la verko tiel majstre, ke malgraŭ ke ĝi estas verkita en jaroj ĉirkaŭe 1850, la plej granda parto ne bezonas modifon.

En ĝi oni pritraktas kaj pravas, ke:

la denuncio kaj la malkaŝo ne povas akordiĝi kun la indeco de nia profesio, ke ĉiuj familioj estas interesataj pri la absoluta sekreto de kuracistoj, ke tribunaloj ne ricevas verajn profitojn de la leĝaro, aldeviganta denuncon kaj ateston pri sekretaj aferoj, kiujn ekobservis la kuracistoj ĉe sia profesia praktiko, ke la socio sin trovas fine pli malprofitigata ol gardata de tia leĝaro.

Mi enmetos tie ĉi resumon mallongan de tiu bela paragrafo. Jen ĝi:

La kuracistoj sciigas pri sekretoj pro la konfido, kiun inspiras ilia diskreteco kaj la familioj faras konfidenciajn eldirojn pro la singarda kaj lojala konduto de la kuracistoj. Ĉu ekzistas honora homo, kiu estimos kuraciston, denunciantan aŭ malkaŝantan sekreton, perfidante konfidon?

Ĉiuj familioj estas interesataj pri absoluta sekreto de kuracistoj. Ili bezonas konfesi konfidenciaĵojn, konigi la plej sekretajn familiajn detalojn al la kuracistoj, por ke tiuj ĉi povu bone kaj ĝuste juĝi pri la malsano. In-

ter tiuj detaloj eble ekzistas iu hontiga, puninda, kiu pro la diskreteco de la kuracisto ne estos diskonigita. Se la familioj estus konvinkitaj, ke la kuracisto ne kaŝos sekreton, malaperus la konfido kaj por forkuri la honton, por forigi la punon kaj la malsanon, la pacientoj riskus enmeti sin en manojn de ĉarlatanoj aŭ najbaroj. Tiel agante, ili fariĝus viktimo sur altaro de ilia honoro, por eviti honton kaj punon.

Oni aldonu, ke nenia familio estas certa, ĉu ĝi ne havas en sia interno ion kaŝindan, ion, pri kio ĝi dezirus, ke ĝi restu enterigita en la plej absoluta silento. La faktoj plej kaŝataj povas esti malkovrataj, se oni ne devus kaŝi ĉion.

Se oni devigos la kuracistojn denunci aŭ atesti pri faktoj, pri kiuj ilia konscienco kaj ilia persona intereso postulas sekreton, estos fortega batalo en la interno de tiuj kuracistoj pri la konduto sekvota.

Ili denuncos nur tiujn deliktojn, kiujn eĉ sen ilia partopreno oni nepre malkovros al la tribunaloj; la deliktojn bone kaŝitajn, kiuj laŭ ĉiu probableco ne povos esti malkaŝitaj, ili kaŝos sekrete pro tio, ke la konscienco ĝin postulas, pro tio, ke ilia pano kaj trankvileco dependas de la neplenumo de tiu ĉi ordono. Estas malbono esti punataj; pli granda malbono estas ne manĝi panon kaj krom tio esti malestimataj de la familioj.

Ĉu la kuracistoj faros denuncon, kiu kostos tian prezon? Sendube ne. Sed kia estos la profito de la tribunaloj, se la denuncio estos nur pri publikaj faktoj?

Pri la atestado ni nur diros, ke ĝi devas esti sen ia materiala aŭ morala premo, por esti taŭga kaj utila al la tribunaloj. Ĉu estos do utila tiu atesto, kiun oni faras inter la timo de puno kaj la timo de malsato kaj malestimo?

La socio bone funkcias, kiam ĉiuj ĝiaj partoj sin movas laŭorde, kiam ekzistas egalpezo, harmonio, en ĝiaj diversaj funkcioj. Ĉu povas ekzisti harmonio, se la ĵuga parto englutas kaj dispremas la ceterajn sociajn partojn? Ĉu povas esti akceptite, ke la tribunaloj funkciiu iom pli perfekte je la kosto de honoro de la kuracista klaso? Ĉu ne estas akceptite, ke la parencoj de la kulpigato ne devas atesti?

Ĉio ĉi okazas nur tial, ĉar la bono privata estas preferata al la bono publika kaj tiu ĉi lasta gajnas fine ĉe tiu prefero.

* * *

III. Mi opinias kaj ĉiuj miaj kolegoj, kiujn mi demandis, ankaŭ diras, ke la sekreto kuracista devas esti absoluta, senescepta, se eĉ ĝi alportus malprofiton al la kuracisto, se eĉ ĝin rompante, povus tiu ĉi savi amatulon. La kialo de tiu opinio estas la jena:

La plenumado de kuracistaj devoj postulas tutan, absolutan konfidon, ne nur pro tio, ke konfido estas potenca kuracilo, sed ankaŭ pro tio, ka la arto kuracista bezonas nepre la konatigon kun ĉiuj, eĉ la plej sensignifaj, cirkonstancoj. Okazigu la rompon de sekreto eĉ pri la plej malgranda cirkonstanco, kaj tuj forflugos tiu ĉi konfido.

Kuracisto sen konfido de la familioj, kio estas? Li estas ferforĝisto sen forno, sen karbo, sen fajro.

Ĉu oni povos lasi la decidon pri tio, ĉu denunci aŭ kaŝi sekreton, al la kuracista konscienco?

Jen, kiel opinias pri tiu demando nia d-ro Mata, supre citita.

Kvankam ni supozus, ke ĉiuj kuracistoj havos konsciencan, reguligatan de rekta mo-

ralo, ni nepre devas akcepti, ke pasioj, timo k. c. aliformigos tiun decidon.

Ĉu povas esti reguligata la gardo de sekreto laŭ la ŝanĝanta individua konscienco? Ne: ĝi devas subordiĝi, submetiĝi aŭ al absoluteco de sekreto aŭ al leĝaro, bone difinanta la aferojn, ne kaŝotajn deve. Supozinte, ke ĉio ĉi ostos garantiata per respektiga, protekta leĝo por la kuracistoj, mi ankoraŭ demandas, ĉu en okazo de leĝa rompo de sekreto, malgraŭ protekto de la registaro estos la kuracistoj pli estimataj, ol nun?

IV. La publiko, kiom mi povis elserĉi havas pri la sekreto kuracista belegan, egoistan opinion; se oni pritraktas ĝenerale la sekreto, oni nepre devas ĝin kaŝi; se oni malkovros ion, profitan al la publiko, per rompo de sekreto, tiam nepre oni devas ĝin rompi.

Malgraŭ tio la publiko, kvankam egoista, admiras personon singardan, diskretan kaj malamas babilemulojn.

Rogelio Pérez Domingo. (Huérmece).

Revuo scienca.

Avizo!

Ni petas ĉiunaciajn aŭtorojn alsendadi al ni aŭtoreferatojn de iliaj verkoj kaj artikoloj kiel ankaŭ ni petas la diverslingvaj referatojn alsendadi samtempe Esperantajn tradukojn de iliaj referatoj. *La Redakcio.*

Interna medicino.

Deganelo. **Unu kazo de traŭma insuficienco de aorto.** (*Riforma medica 1908, marto*). Ĝis nun sana, 35 jara veturigisto de forta konstitucio, kiu drinkis kaj fumis, sed havis neniajn korajn simptomojn, ricevis la 15-an de novembro 1906 kontuzon enfalinte per la brusto inter kolono kaj rado de veturilo. Kvankam li tuj poste daŭrigis sian laboron, li tamen de la dua tago ne fartis bone, ĉar la plej malgranda streĉiĝo kaŭzis al li mallongan spiradon. Tiu ĉi stato iom post iom forte malboniĝis kaj unu monaton post la malfeliĉa akcidento aperis malkompensaj suferoj, dispneo, cianozo, stazo en la pulmoj kaj en la koro, oni konstatis laŭtan sonorajn diastolan brueton super la aorto kaj rimarkindan hipertrofion de la maldekstra kora ventrikulo. En aprilo 1907 okazis la morto. Deganelo diferencigas du kategoriojn de tiaj koraj malsanoj kaj nome 1. tiajn, ĉe kiuj la kaŭzo de la internaj

rupturoj estas ekstera: falo, ekbato k. t. p. 2. tiajn, ĉe kiuj la rupturo sekvis pro ekstreme forta muskola streĉo, sendepende de la ekstera traŭmo. La statistikoj montras, ke la kazoj de la dua grupo estas pli oftaj kaj ke ĝenerale superas la rupturoj de la klapoj (valvuloj) en la maldekstra ventrikulo. Inter 38 kazoj, kiujn kolektis Barié, 19 koncernis aorton, 16 fojojn ŝiriĝis valvulo mitrala kaj 3 fojojn valvulo trikuspidala. La kazoj koncernas nature plimulte da viroj inter 20—40 jaroj, ol da virinoj. Ĉe ambaŭ specoj, kaj la internaj kaj la eksteraj rupturoj, la traŭmo efikas verŝajne ne direkte, sed per plialtigo de la sangpresio. La malsanecaj simptomoj estas forta doloro en regiono de la koro aŭ en epigastrio aŭ inter la skapoloj, krom tio korbatado, dispneo kaj baldaŭ aperas la simptomoj de kordifekto. El la naturo de la brueto, ĉu ĝi estas muziksona aŭ alia, oni ne povas konkludi pri la speco de la kordifekto. Prognozo estas malbona, sed ebleco de resaniĝo ne estas komplete ekskluzita.

D-ro Fels.

Rz ę t k o w s k i (Varsovio). **Esploradoj pri funkcio de la arteria sistemo ĉe arteriosklerozo** (*Przegląd lekarski 1908, n-ro 49 kaj 50*). La esploradoj de la aŭtoro konstata, ke ĉe homoj kun sanaj arterioj amilnitrilo havas relative negrandan influon sur

la arterian presion, malgrandigante ĝin tre mal multe. Ili ankaŭ instruas, ke sanaj ventraj arterioj kuntiriĝas preskaŭ tiom, kiom necesas por kompensi la malstreĉadon de la periferiaj arterioj. Plue la eksperimentoj montras, ke ĉe arteriosklerozaj malsanuloj kun pialtigita presio ekzistas ne ventra plentoro, sed kontraŭe ventra ishemio kaj periferia plentoro. Pluaj esploroj klarigos, kiom ĉi tiu aserto estas prava. La aŭtoro ankaŭ tion akcentas, ke amilnitrito, singarde aplikata, estas bonega rimedo por esplori la funkcion taŭgecon de la arterisistemo ĉe homoj sanaj kaj malsanaj. Por tiu ĉi celo meritas do la amilnitrito tre ampleksan aplikadon ĉe la malsanula lito.

D-ro Fels.

Brown. Koraj malsanoj. (*Journ. of Amer. Assoc. 1908, n-ro 17*). El 9592 mortkazoj de plej bonaj riskoj de unu asecura societo 1255 mortoj estis kaŭzitaj per koraj malsanoj, ne kalkulante la malsanojn de periferiaj vazoj. El tiuspecaj statistikoj sekvas, ke malprave la kontraŭbatalado de koraj malsanoj estas malzorgata pro militiro kontraŭ tuberkulozo kaj karcinomo. Pli zorgema kuracado de infektaj malsanoj, ankaŭ dum resaniĝado, havus gravan profilaksan valoron. Plue oni devas postuli pli precizan esploron de la cirkula sistemo per modernaj metodoj kaj malkaŝan kumunikon de la rezultato al la paciento. Fine la publiko devas esti klerigita pri la ofteco de koraj malsanoj kaj iliaj sekvoj, kiel ankaŭ pri la bonaj ŝancoj de ilia racionala kuracado.

D-ro Fels.

Mercier (Tours). Hordeninsulfato ĉe intesta infektio. (*La Clinique 1908, n-ro 49*).

Hordenino estas alkaloido, ekstraktita de la hordeaj elkreskaĵoj (Turajon'oj), kies sulfato $[(C_{10}H_{15}Na)_2SO_4 \cdot H_2O + H_2O]$ kristaliĝas laŭ brilantaj piramidoj, facile solveblaj en akvo. Oni ĝin uzas sub formo de siropoj, de kapsuloj, de subhaŭtaj injektoj. La engluto estas plej ofte uzata, sed la subhaŭta injekto estas pli efika, kiam oni volas agi sur la sangkuradon. La salo estas efektive tre starema kaj oni povas ĝin varmigi ĝis $120^{\circ}C$. dum 20 minutoj. La utila ĉiutaga dozo estas 0,25 gm. por subdujaraj infanoj (po 0,05 gm. je la momento de manĝado) kaj de 1 ĝis 4 gm. (po 0,10 gm.) ĉe plenaĝuloj. Ĝi estas perfekte tolerata. Ĝin uzis sukcesplene la aŭtoro ĉe unu kazo de grava disenterio, ĉe 3 kazoj de tifa febro kun emo al kolapso (subhaŭtaj injektoj po 0,20 ĉiutage), ĉe 12 kazoj de enteritokojlonito muko-membranea, ĉe 9 kazoj de infanaj akutaj enteritoj. Ĝi ne anstataŭas la difinitajn dietojn, sed ilin aplenisigas.

R. Badert.

Wilms (Bazileo). Movema tiflo kiel kaŭzo de certaj kazoj de tiel nomata ĥronika apendicito. (*Deutsche medic. Wochenschrift. 1908, n-ro 41*). Longa, movema cekumo estas en multaj kazoj de la tiel nomata ĥronika apendicito la vera kaŭzo de doloremeco en regiono de la Mc. Burneja punkto. 2. Tiuj doloroj iĝas pro tirado kaj ŝirado de la nervoj, kurantaj en la mezenterieto. 3. Tial en certa parto de tiuj kazoj, en kiuj la apendico kune kun la cekumo estas tute movebla, la elsaniĝo ne sekvas post nura eltranĉo de la apendico, sed la ĝusta terapio konsistas tie ĉi en la alfiksigo de la cekumo per larĝaj adhezioj, por evitigi ĝiajn tiradojn. W. atingis jam bonajn rezultatojn per tia firmigo de la cekumo en 40 kazoj.

D-ro Fels.

Vincent (Parizo). Metodoj de antitifa inokulado. Uzado ĉe la armeo. (*Archives de Médecine et Pharmacie militaires*). La aŭtoro preparolas la diversajn metodojn de antitifa inokulado, jam uzitajn, nome la metodojn de Wright, de Pfeiffer kaj Kolle. Tiuj ĉi aŭtoroj uzadas inokulaĵon, devenantan el malvivaj baciloj. Laŭ Vincent la rezultatoj en angla kaj germana Sud-Afriko estas tre kuraĝigantaj kaj, se la metodo ne estas ankoraŭ akceptebla por eŭropaj armeoj pro la doloro kaj la febra reago, kiuj sekvas la inokuladon kaj pro la periodo „negativa“, daŭranta tri semajnojn, dum kiuj la kontraŭaĝo al la tifa febro estas malgrandigita, tamen por koloniaj armeoj la antitifa inokulado ŝajnas doni bonegajn rezultatojn. Tri inokuloj je intertempo de dek tagoj estas necesaj kaj oni devas ilin fari en garnizono, libera de tifo. Ŝajnas, ke imuneco daŭras ĉirkaŭe 4 jarojn ĉe la inokulaĵo de Wright kaj nur unu jaron ĉe inokulaĵo de Pfeiffer kaj Kolle.

D-ro L. J.

Berdjaev, Gindes kaj Varŝavski. Diagnozo de la tuberkulozo laŭ Calmette kaj Pirquet. (*Vračebn Gaz. 1908, n-ro 41*). Berdjaev, citas grandegan literaturon pri la diagnozado laŭ Calmette kaj Pirquet ĉe infanoj, preferas la metodon de Calmette, ĉar la haŭta reakcio donas per unu fojo grandegan papulon kun alta temperaturo, ne malgrava por infanoj.

D-ro Sobolev.)*

*) Alilandaj kolegoj, dezirantaj ricevi pli detalajn resumojn de la artikoloj, kiujn mi tie ĉi referas, volu sin turni al adreso: d-ro Sobolev, Poltava, Ujezdnaĵa Zemskaja Uprava.

Zikov. **Neoperaciaj manieroj de kuracado de la ulcero ronda.** (*Vraĉ. Gaz.* 1908, n-ro 44, 45, 46). Post detala klasifiko kaj kritika analizo pri etiologio de la ulcero ronda estas priskribitaj la metodoj de kuracado per radioj de Roentgen kaj per radioj de metaloj: radiumo, urano kaj torio, per elektrofluo d' Arsonval, per elektrolizo kaj per la metodo de pasiva hiperemio laŭ Bier. Ĉiuj ĉi metodoj laŭ aŭtoro povas doni favorajn rezultatojn, se la malsano estas nur lokala, sen metastazoj.

D-ro Sobolev.

Beldaŭ. **Frua diagnozo kaj kuracado de bronhiektazio.** (*Münch. medic. Wochenschr.* 1908, n-ro 43). Jam kelkajn monatojn antaŭ la manifestiĝo de la malsano la pacientoj eligas ĉe la tusado abomene malbonodorajn grajnetojn de fromaĝeca aspekto, tiel nomatajn Ditrĥajn cilindretojn. Tiu ĉi frua simptomo havas por kuracado netakseblan valoron, ĉar laŭ sperto de Beldaŭ la malsano en ĝia komenca stadio povas esti certe interrompata kaj nome per ordinado de jena balsama miksaĵo: *Rp. Balsam. Giurjuni 5:0 Balsam. peruv. 15:0 Alkohol. absol. 10:0 Tinct. Heliant. annui 20 Ol. Terebint. rectific., Myrthol. aa 7:5 M. D. S.* kvar fojojn dumtage 60 gutojn en konjako kaj lakto unu horon post la manĝado.

D-ro Fels.

Romberg (Tubingo). **La kuracado de la melita diabeto.** (*Medicin. Korrespondenzbl. des württ. ärztl. Landesvereines, junio 1908*). Hodiaŭ oni ne devas plu kuraci la diabeton skeme, sed individuigante laŭ ĉiu diabetulo. Per preterpasanta severa dieto la paciento sensukeriĝas kaj povas ofte tre altigi la tolerablecon por karbhidratoj. Terpomojn diabetuloj meznombre povas manĝi en la triobla kvanto ol panon. Grahampano ne estas multe pli malriĉa je karbhidratoj ol blankpano. Aleŭronatpano ne ĉiam estas malriĉa je karbhidratoj. Avena faruno ofte pli bone estas eluzata ol tritika. Certaj diabetuloj toleras bone laktan kaj fruktan sukron. Ĉe certaj malsanuloj oni atingas sensukeriĝon per redukto de la viandomanĝado, ĉe kio oni okaze eĉ povas pliigi la panporcion. Por tiaj diabetuloj estas ofte utile dum kelkaj tagoj doni nur legomojn, malriĉajn je karbhidratoj kaj malavare grason. En kazoj, kiujn oni daŭre ne povas sensukerigi, ofte alkoholo utilas kiel varmigilo, por ŝpari la enkondukitajn nutraĵojn kontraŭ tro rapida bruligo. Sub influo de alkoholo povas ankaŭ pli grandaj kvantoj da graso esti asimilataj. Sed en ĉiuj aliaj kazoj la alkoholo malbone influas la sukersekrecion. Grave estas, ke la nutrado estu sufiĉa (ĉirkaŭe 35 kalorioj por kilogramo da korpezo). Se la apetito malgrandiĝas, la malsanulo iĝas

malgrasa kaj malforta, tiam oni devas iafaje per aldonado de karbhidratoj pliigi la apetiton, malgraŭ kio la sukersekrecio povas malpliigi. Nervaj afektoj influas esence la sukerŝanĝon.

Ĉe acidozo efikas bone la avenkuracadoj de Norden; oni donas dum 2—3 tagoj 250 gm. da avenfaruno, 300 gm. da butero kaj 100 gm. da plazmono aŭ nutrozo. Ankaŭ alkoholo povas en tiu ĉi stadio bone efiki. Grave estas kuraci ekzistantan nervozecon kaj sendormecon. Singarde oni devas agi kun konsilado al multa korpa movado.

D-ro Fels.

Gerbsman. **Pri atoksilo.** (*Vraĉeb. Gaz.* 1908, n-ro 44). La aŭtoro ricevis negativajn rezultatojn de la uzado de atoksilo ĉe siaj 23 malsanuloj sifilisuloj, al kiuj li injektadis ĝin po 1.0 gm. da 20% solvaĵo. Sed en 2 kazoj de *lichen ruber planus* li atingis bonegan sukceson post 20 kaj 30 injektoj.

D-ro Sobolev.

Hirurgio.

Vedenski. **Resaniĝo de nervoj post traŭmo laŭ la donitajoj de la kliniko kaj eksperimento.** (*Hirurgio* 1908, n-ro 143. Moskvo*).

En la doktrino pri regeneracio de periferiaj nervoj post tratanĉo ekzistas tri skoloj: de la centristoj, centr-periferiistoj kaj periferiistoj. La plej kredinda estas la teorio de periferiistoj, kiuj akceptas la regeneracion de novaj nervaj fibroj in situ en periferia nerva detranĉaĵo, sendepende de ĝia videbla kuniĝo kun la centro. Tiu ĉi teorio bazas sur nedisputeblaj kaj videblaj rezultatoj de la fiziologia eksperimento kaj estas konfirmata aŭ alplenigata per la faktoj de kompara anatomio, histologio, fiziologio kaj embriologio. Multnombraj (ĉirkaŭe mil) esploroj de mikroskopaj preparaĵoj de la nervo, prenitaj el la periferia nerva detranĉero kaj preparitaj laŭ diversaj manieroj de firmigado kaj kolorado longan tempon post la operacio sur tiu aŭ alia besto, tre konvinke pravas, ke la periferiaj nervoj, kiuj apartenas al junaj mambestoj kaj estas apartigitaj de la trofa centro, ne restas por ĉiam degenerintaj, sed plejofte regeneriĝas el si mem ĝis fiziologia trakondukeco. Tiu ĉi trakondukeco fariĝas okulvidebla, se la finoj de la nervo estas kunigitaj. La konataj en literaturo kazoj de rapida restariĝo de la senteco post sekundaria suturo povas esti opi-

*) Ĉi tiu referato el „Hirurgio“ kaj ia sekvantaj estas resumitaj de d-ro V. Pokotilo kaj tradukitaj de d-ro N. Kabanov. Ili aperis kiel aldono al la originala rusa ĵurnalo „Hirurgio“, redaktata de prof. Diakonov en Moskvo.

niataj kiel pruvantaj la regeneracion de la nervaj fibroj en periferia ero. La suturo ĉiam estas necesa pro la eblaj okazaĵoj, malhelpan-taj la regulan kuniĝon kaj resaniĝon de la finoj de la tratranĉitaj nervoj, kvankam estas eblaj kazoj de la regeneracio eĉ sen suturo. La esploro de senteco post la operacio estas grava por kontrolo, ĉu la suturo estas bone farita aŭ ne. La manko de la signoj de la senteco 6—7 monatojn post la primaria suturo kaj 1—2 monatojn post la sekundaria suturo postulas novan operacion.

Belinski. Primariaj tumoroj de renoj de suprarenala tipo (hiper nefromoj). *Hirurgio 1908, n-ro 143. Moskvo.*

Estas priskribitaj kvin tumoroj de renoj de la suprarenala tipo. La elstudado de mikroskopaj bildoj alkondukas B. al la konkludo, ke la hipernefroj disvolviĝas el la histo de la suprarenala glando, ĉar ekzistas nerimarkbla transiro de la suprarenala glando al la hipernefromo. Kio koncernas la kaŭzojn kaj la histogenezon de la tumoroj, neeble estas diri ion difinitan kaj la ekzistantaj hipotezoj malmulte lumigas tiun ĉi malluman fakon. El la priskribitaj kvin preparaĵoj du kazoj estas operaciitaj de prof. *Seegolev*, tri kazoj apartenas al la muzeo de la instituto de patologia anatomio en Odessa universitato.

Pavlov-Silvanski. Al la demando pri tiel nomata denaska alta situacio de la skapoloj. *(Hirurgio 1908, n-ro 143. Moskvo).*

Apogante sin sur la literaturaj donitaĵoj kaj propraj kvar kazoj, la aŭtoro alvenas al jenaj konkludoj. 1) La nomo „alta situacio de la skapolo“ estas difino de unu de simptomoj de malsaniĝo kaj neniom esprimas ĝian esencon. 2) Tiu ĉi malsaniĝo estas denaska kaj prezentas per si la kriplajon aŭ nesufiĉan disvolviĝon de la skapolo mem, dume la superskapola kaj korakojda ostoj restas sensanĝaj. 3) Pro tiu ĉi kriplajo haltas la malleŝigo de la skapolo kaj fariĝas la mallongiĝo de la muskoloj, levantaj la skapolon. 4) Ĉe la plua kresko la alta situacio de la skapolo pligrandiĝas. 5) Maldekstra skapolo suferas pli ofte ol dekstra. 6) La skapolo povas esti movebla aŭ fiksita en tia situacio, kio dependas ĉefe de la adhezioj kun la vertebraro kaj de la situacio de muskoloj, ĝin ĉirkaŭantaj. 7) La funkciaj malaranĝoj de la movado de la brako ne dependas senpere de la grandeco de translokiĝo de la skapolo, sed de la malbonformiĝo de la skapolo, speciale de la konsekvaĵaj ŝanĝoj en la artika supraĵo de la ŝultro kaj de la fiksigo de la skapolo. 8) La ŝanĝojn en la muskoloj oni devas opini kiel atrofio pro neuzado. 9) En la formoj, malforte esprimitaj, sufiĉas ortopedia kuracado. 10) En

la formoj, forte esprimitaj, estas necesa operacia helpo, kiu devas konsisti el larĝa liberigo de la supra parto de la skapolo, en resekco de ĝia mediala angulo kaj post tio ĉi en la alsuturo de la skapolo al la ripoj. 11) Transplantado de la muskoloj estas necesa en tiuj kazoj, kie post la liberigo de la supra mediala angulo la skapolo ne povas esti sufiĉe malleŝita. 12) Post la alsuturo de la skapolo al la ripoj estas necese surmeti la senmovigan bandaĝon. 13) Metalfadenajn suturojn oni devas forigi post kelka tempo. 14) Poste estas necesa laŭregula ortopedia kuracado kaj masaĝo.

Lehmann. (Frankfurto s. M.) Kuracado de enkreskinta ungo per fera ĥlorido. *(Deutsche militärärztl. Zeitschr. 1908, n-ro 21).* La aŭtoro laŭdas la jenan kuracmetodon, rekomenditan de Rehn: Per bastoneto, ĉirkaŭvolvita per vato, oni enpremas dum mallonga tempo profunde feran ĥloridon sur la inflaman faldon de la molaj partoj kaj sur la enkreskintan parton de la ungo. Tiun ĉi manipolucion oni povas fari sendolore, ripetante ĝin ĉiutage. La fera ĥlorido efikas rapide sekigante, la inflama faldo malaperas, la ungo iĝas rompebla kaj la doloro ĉesas. Tiu ĉi metodo ĉiam sukcesas, povas esti traktata ambulato-rie kaj resaniĝo sekvas ĝis 14 tagoj.

D-ro Fels.

Riedel (Jena). Prognozo ĉe strumoperacioj en Bazedova malsano. *(Deutsche medic. Wochenschr. 1908, n-ro 41).* 1. Tre maloftan formon de Bazedova malsano sen videbla pligrandiĝo de la tireoidea glando oni devas kuraci per internaj rimedoj, sed ĉesigi tian kuracadon, kiam nur okazas pli gravaj simptomoj. 2. La Bazedovan malsanon, kaŭzitan per strumo, plej bone estas kuraci de la unua komenco per eltranĉo de $\frac{9}{10}$ de la pligrandigita tireoidea glando, sed ĉiam sur ambaŭ flankoj devas resti iom de la glanda histo. 3. La prognozo de la strumoperacio en la Bazedova malsano estas la sama, kiel ĉe simpla strumo; en la unua vico ĝi dependas de la stato de pulmoj. 4. La strumoperacioj ĉe Bazedova malsano postulas grandan kvieton de la operatoro, ĉar la pacientoj dum operacio estas ofte tre maltrankvilaj kaj multe krias. 5. R. rekomendas por strumoperacio grandan arkforman tranĉon, komencantan 2 cm. super la sterna manubrio kaj kondukanta ĉe tre grandaj strumoj ĝis la alteco de la orelobetoj.

D-ro Fels.

Fedinskij. Forigado de objektoj alienaj el la traĥeo. *(Vračebn. Gaz. 1808 n-roj 46, 47, 48).* Fedinskij analizas 44 ŝajn kazojn de alienaj korpoj (*corpus alienum*) en la spi-

raj vojoj ĉe infanoj kaj pritraktas diversajn manierojn de ilia eltirado. Konkludoj de l' aŭtoro: plej bona eltirado estas per bronĥoskopo; kie oni ne povas ĝin uzi, estas fareda supra traĥeotomio kun traĥeoskopio laŭ Pieniaček; se la objekto kuŝas profunde en la bronĥoj, estas permesata la malsupra traĥeotomio, dum kiu oni devas eviti kiel eble la malsuprajn partojn de la malsupra angulo de la vundo por antaŭgardi kontraŭ emfizemo de la mediastino; antaŭ la distranĉo de traĥeo artefarata spirado estas kontraŭindikata; utila estas antaŭa intubacio; pli frua operacio plibonigas la prognozon.

D-ro Sobolev.

Stich (Bonn). **Pri operacia kuracado de pulma emfizemo.** (*Deutsche medic. Wochenschr.* 1908, n-ro 49). La operacio de Freund ĉe pulma emfizemo pro rigida dilatado de la torako estas teknike facile farebla kaj sendanĝera. La efektiva utilo por la malsanulo sekvas senpere post la operacio. La amplekso de la operacio sanĝiĝas de kazo al kazo. Jam la unuflanka movebligo de la torako sekvigas al malsanulo plifaciligon. Profito eĉ tiam ne estas ekskluzita, se okazis jam sekundaria insuficienceco de la koro. Tamen rekomendiĝas efektiviĝi la operacion pli frue. Daŭraj rezultatoj momente ankoraŭ ne ekzistas, sed la ĝis nun operaciitaj kaj publikigitaj kazoj aprobas la Freundan teorion pri deveno de unu formo de la pulma emfizemo.

D-ro Fels.

Doepner (Königsberg). **Aldono al la instruo pri traumaj hernioj.** (*Deutsche medic. Wochenschr.* 1908, n-ro 50). Ĉe la granda plimulto da traumaj hernioj okazas esence eliro de intestaj partoj en ekzistantan jam herniujon. Tiuj ĉi hernioj ricevis gravan signifon de la tempo de l'asekuro kontraŭ malfeliĉaj akcidentoj. Pli maloftaj estas veraj traumaj hernioj, kies ĉiuj partoj fariĝas nur per la efika perforto kaj kies distingiga signo estas sugilacio en la ĉirkaŭo. Tiaj hernioj fariĝas parte en la loko, en kiu la traŭmo efikis, parte en malproksima loko pro plialtigita presio en la ventra kavoj, elvokita per grandaj perfortoj, kiel surveturigo, superŝuto k. t. p.

D-ro Fels.

Farmakovskij. **Repoziciado de enkarceritaj hernioj.** (*Vraĉebn. Gaz.* n-ro 44). La aŭtoro rekomendas repoziciadon de hernioj enkarceritaj laŭ sekvanto maniero. La malsanulon oni kuŝigas sur la dorso kun alkondukitaj al ventro femuroj, donas al li 15 gutojn da *Tr. Opii simpl.*, enfrotas en la hernion kaj ĉirkaŭ ĝia elirejo la miksaĵon el iĥtiolo kaj hidrargira unĝento (1:2), metas la hernion (fundon supren) sur viŝtukon, dise-

tenditan inter la femuroj de la malsanulo kaj kovras ĝin per varmegaj kataplasmoj. Laŭ aŭtoro nur nedifektitaj intestoj repoziciĝas per tiu metodo; se ili havas plej malgrandan difekton, la metodo estas neefika, do se la hernio laŭ tiu maniero ne repoziciĝas, oni ne devas uzi aliajn perfortajn metodojn, sed alpaŝi al operacio.

D-ro Sobolev.

Grasman (Munĥeno). **Pri la kuracado de karbunkuloj.** (*Deutsche med. Wochenschr.* 1908, n-ro 42). Por kuracado de karbunkuloj la aŭtoro rekomendas: 1) kiel eble plej fruajn profundajn tranĉojn, penetrantajn de unu sana rando ĝis la dua, 2) larĝan forigon de la gangrena histo ĝis la fascio kaj 3) eltampnadon de la vundo per tamponoj, trempitaj en solvaĵo de boro aŭ salicilo, kiuj komence baras la fortan sangadon kaj akcelas samtempe apartigon de la gangrena histo kaj tiele la sanigon.

D-ro Fels.

Ivanov. **Kuracado de hemorojdoj per elektrofluoj de Arsonval laŭ metodo de Dumer.** (*Vraĉeb. Gaz.* 1908 n-ro 41). La aŭtoro rekomendas varmege tiun metodon, apogante sin sur siaj 24 kazoj: post 12—15 seansoj po 5—10 minutoj plimalgrandiĝis aŭ ĉesis juko, doloroj kaj ankaŭ obstrukco.

D-ro Sobolev.

Jasenskij-Vojno. **Pri lokala anestezio.** (*Vraĉeb. Gaz.* 1908, n-roj 47, 48). La aŭtoro praktikadis lokalan anestezion dum du karo duono jaroj en 538 kazoj ĉe grandaj kaj malgrandaj operacioj, injektante sub la haŭton aŭ, se estis bezone, pli profunden ĝis 25.0 gm. da $\frac{1}{2}\%$ solvaĵo de kokaino kun aldono al ĉiu 1.0 gm. de tiu solvaĵo po 1 guto da solvaĵo de adrenalino (1:1000). Li vidis du fojojn malgravajn signojn de kokainveneniĝo (vomo kaj tritaga paralizo de *m. detrusor vesic. urinar*). Preskaŭ ĉiam, eĉ dum longedaŭraj operacioj, ekzemple dum operacio de apendicito, laparotomio pro ileuso kaj dum multaj aliaj grandaj operacioj la anestezio tute sufiĉis. La metodo estas rekomendinda precipe por la ĥirurgoj, al kiuj mankas helpantoj.

D-ro Sobolev.

Th. Ionescu. (Bukaresto). **Anestezio de la kapo, kolo kaj supraj membroj per intervertebraj injektadoj.** (*Revista de Chirurgie* n-ro 10, 1908).

1) Eksperimentaj serĉadoj. En 1908 prof. Obreja publikigis serion da kazoj de cervikalaj punkcioj intervertebraj, farataj por ĉerpi la cerbospinalan fluidaĵon kiel eble plej proksime de la cerbaj vundoj, kiuj manifestas meningajn reagojn. Prof. Th. Ionescu serĉis, ĉu la enŝprucigo de anesteziaj fluidaĵoj estus

tolerata de nervaj centroj. Oni konas la timon de la adeptoj de la spinostovainado atingi la bulbon per la anestezia fluidaĵo, pro gravaj bulbaj fenomenoj.

Ionescu en la unua serio de eksperimentoj ĉe hundoj faris injektojn de stovaino pura (1 ctgr—1½ ctgr por hundoj de 10—15 kgr.), kiuj estis sekvataj de spiraj svenoj kaj morto, se oni ne farigis longe la artefaritan spiradon. En la dua serio estis uzata krom stovaino ankaŭ atropino, kiel ekscitanto de la nerva sistemo. La cervikala enŝprucigo de la solvaĵo de 0.03 gm. stovaino kaj 0.0005 gm. atropino sulfura en 1 cm. kuba da sterilizita akvo donis bonajn rezultatojn: kompletan analgezion de la kapo, kolo kaj de la supra duono de la brustkesto, sed la spirado estis neregula kaj supraĵa; la pulso estis normala.

En la tria serio la aŭtoro aldonis al stovaino neŭtralan sulfaton de striĥnino (stovaino 0.04 gm. striĥnino 0.0005 gm. por 1 cm. k. da akvo). Tiu fluidaĵo donis bonegajn rezultatojn: perfektan anestezion de la kapo, kolo, supra duono de la brustkesto, kun paraplegio de la antaŭaj ekstremitatoj. La spirado kaj la pulso restis normalaj. Enŝprucigante la solvaĵon de metilenbluo en la cervikalan spinalan regionon, li konstatis, ke la fluidaĵo disvastiĝis malsupren ĝis nivelo de la unuaj dorsaj vertebroj, supren ekokupis tutajn internajn kaj eksterajn cerbajn spacojn (ventrikulojn, pericerbajn spacojn) tiel, ke unuvorte la cerbo naĝis en la enŝpruciga fluidaĵo.

2) Utiligo de la metodo ĉe l' homo.

Por la cervikala enŝprucigo oni uzas 0.02 gm. da stovaino kaj 0.001 gm. da striĥnino por 1 cm. k. da akvo. Oni faras la punkcion inter la 3a kaj 4a cervikala vertebro. Dum la kapo estas klinita antaŭen, oni penetras per la pikilo perpendikulare je 5—6 cm. supre de la elstarajo de la 7a cervikala vertebro.

La anestezio sin etendas sur la kapon, kolon, suprajn ekstremitatojn; kelkafoje sur supran parton de la brustkesto. La anestezio tuj aperas kaj daŭras 35—45 minutojn.

Ĝi sekve povas fariĝi sendangere, eĉ en la cervikala regiono, per la intervertebraj enŝprucigoj ĉe la montritaj kondiĉoj.

D-ro C. Braileanu.

Stern. Pri tiosinamino kaj fibrolizino (*Vraĉebnaja Gazeta 1908, n-ro 48*). Stern publikigis rezultatojn, ricevitajn de li per uzado de fibrolizino, kiu estas kunligaĵo de tiosinamino kun natro salicila. Oni enŝprucigas ĝin aŭ subhaŭte, aŭ en muskolojn gluteajn, aŭ envejne; interna uzado laŭ observoj de aŭtoroj estas senutila. Stern antaŭ ĉio notas ka-

zojn el literaturo de bona kuracefiko de suprenomita preparato. Tiel Emerich observis kazon, kie malaperis obstrukco kaj doloroj ĉe elpurigado en sekvo de intestaj kunkreskaĵoj, kontraŭ kiuj operacio ne helpis. Schneider vidis bonan influon de tiosinamino ĉe mallarĝigo de ezofago post englutita lesivo. Mendel enŝprucigadis fibrolizino ĉe fibromiomo de utero, kiu atingis ĝis la ripoj; post kvardek injektoj la tumorino malgrandiĝis je grandeco de manplato. Krom tio tiu ĉi preparato ofte estas sukcese uzata en praktiko okula kaj orela en kazoj de cikatroj.

Priskribinte poste siajn proprajn sep observojn, la aŭtoro faras jenajn konkludojn: 1) fibrolizino efektive dismoltigas cikatrojn, malgrandigas ilian dolorecon, faras ilin pli elastaj; 2) ankilozojn (de ostoj kaj kartilagoj) kaj cikatrojn de tendenoj ĝi preskaŭ tute ne influas; 3) oni ne devas uzadi fibrolizino ĉe malsanuloj kun fiizo aŭ kun cikatroj post laparotomio aŭ ĉe arteriosklerozuloj.

D-ro J. Krenicki.

Gusev. Kelkaj observoj pri efiko de fibrolizino ĉe hirurgiaj malsaniĝoj. (*Hirurgio 1908, n-ro 143. Moskvo*).

Bazante sur literaturaj donitaĵoj kaj ok propraj observoj G. alvenas al jenaj konkludoj: 1) Fibrolizino sendube efikas sur la cikatroj per dissorbanta kaj dissolvanta maniero kaj pro tio neeble estas opinii ĝin malnecesiga rimedo, sed estas dezirinda plua observado de ĝi. 2) Videble fibrolizino efikas pli energie ĉe ĝiaj subhaŭtaj injektoj proksime de la cikatroj 3) La subhaŭtaj injektoj en loko de malsanaĵo estas tre dolorigaj; pro tio ilia uzado ne estas ĉiam oportuna kaj ĉe infanoj kreas precipe multajn maloportunaĵojn kaj malhelpejojn. La enmuskolaj injektoj de tiu ĉi rimedo estas preskaŭ sendoloraj. 4) La pliboniĝo ĉe uzado de tiu ĉi rimedo observiĝas jam de unuaj tagoj de ĝia uzado kaj en unuj kazoj la pliboniĝo daŭras senĉese kaj laŭgrade, en aliaj post 8—10 injektoj la efiko montriĝas pli malrapida, kvazaŭ la organismo alkutimiĝas al tiu ĉi rimedo. 5) La efiko de fibrolizino devas esti pli rapida kaj pli energia, se ĝi estas kunigata kun banoj, masaĝo k. c. 6) Malutila efiko sur ĝeneralan staton de malsanuloj ne observiĝis en kazoj de la aŭtoro. 7) El lokaj fenomenoj ĉe subhaŭtaj injektoj observiĝis la kalsimilaj ŝvelaĵetoj kun seroza enhavaĵo, infiltraĵoj en ĉirkaŭo de la injekcioj, ekhimozoj kaj supraĵa malviviĝo de la cikatro. Abscesoj ne observiĝis. 8) Doloroj, dependaj de cikatroj, sub influo de fibrolizino ofte plimalgrandiĝas aŭ tute malaperas. 9) Ĉe ankilozo de artikoj kun signifaj anatomiaj ŝanĝoj (malbonformiĝo de artikaj kartilagoj, iliaj in-

teradhezioj k. t. p.) la utilo de fibrolizino estas tre duba. 10) Fibrolizino havas tiun gravan superecon super tiosinamino, ke ĝi estas facile solvebla en akvo, rapide ensorbiĝas kaj ke la enmuskolaj injektoj de ĝiaj sterilizitaj solvaĵoj estas preskaŭ sendoloraj.

Ŝatskij kaj Grijaznov (Moskvo). **La enverŝado envejna de arĝento nitrika por kuracado de hirurgia infekto laŭ la maniero de Joseph Hume.** La aŭtoroj kolektis 23 kazojn de la ginekologia kliniko de prof. Gubazev en Moskvo kaj 5 kazojn de aliaj lokaj aŭtoroj, kune 28 kazojn. Ili priskribas detale la manieron de la enverŝo kaj la trakuron de kelkaj el la septikaj malsanoj, kiuj estis jenaj: 5 kazoj de peritonito (ĉiuj mortis), 12 kazoj de postoperaciaj pusadoj, infiltratoj kaj ĝenerala infekto (11 resaniĝis, 1 mortis), 3 kazoj de postoperaciaj septikaj infektoj (ĉiuj resaniĝis), 4 kazoj de neoperaciaj septikpusaj infektoj (2 resaniĝis, 2 mortis) kaj 1 kazo de malfacila erisipelo (resaniĝis). La aŭtoroj resumas: la enverŝo de 500 gm. da solvaĵo (1:10.000) en la vejnojn estas metodo tute sendanĝera kaj donas per unu fojo mirinde rapidan resaniĝon, precipe en la kazoj de ĝenerala infekto sen lokaligo.

D-ro Sobolev.

Malsanoj veneraj.

Heermann (Essen-Ruhr). **Pri sifilisa infekto ĉe kuracistoj.** (*Münch. medic. Wochenschr.* 1908, n-ro 47). La aŭtoro rakontas pri kolego, kiu eksuferis je obstina kaj tortega tintado en la oreloj; la kuracado per katetero kaj pneŭma masaĝo malbonigis eĉ lian farton. La kuracisto estis edzigita kaj havis kvin sanajn infanojn. H. diagnozis ekmalŝanigon de la interna orelo kaj kiel kaŭzon li suspektis sifilison, kvankam anamnezo tute kontraŭdiris je tio. Ĉe tia demando la kuracisto tuj eksaltis kaj jesis, montrante sian manplaton, sur kiu estis sifilisa pemfigo. Nun li komprenis, kial antaŭ duonjaro vundo sur lia dika fingro ne emis saniĝi, kvankam hirurgoj konsultitaj tiam ne suspektis tian diagnozon. Specifa kuracado plibonigis lian aŭdon kaj forigis la tintadon en oreloj. Bedaŭrinde li jam antaŭe estis infektinta sian propran edzilon kaj la plej junan infanon, ĉar atentante neniam la malgrandan vundon sur la fingro, li mem gvidis la naskon. El tiu ĉi malsanula historio H. ĉerpas la jenan instruon: Ĉiun vundon sur fingro de kuracisto aŭ flegistino, ne saniĝantan glate kaj rapide, oni devas tiel longe konsideri kiel persifiliso infektita, ĝis oni ne konvinkigis pri la malo.

D-ro Fels.

Pediatrio.

Pfanenstiel (Kielo). **Habituala grava iktero de novnaskitoj.** (*Münch. medic. Wochenschr.* 1908, n-roj 42 kaj 43). Habituala grava iktero de novnaskitoj ripetigas ĉe infanoj de la samaj gepatroj iafoje sufiĉe ofte (oni observis kazon de naŭfoja ripetado); tamen povas intertempe naskiĝi infanoj sanaj aŭ suferantaj malgravan ikteron. Ekzistas neniu principa diferenco inter la malgrava formo de la habituala iktero kaj la tiel nomata „fiziologia“ iktero de novnaskitoj. En neniu kazo oni etiologie konstatis sifilisan infekton aŭ aliajn infektajn malsanojn. En terapia rilato rekomendiĝas antaŭ ĉio plialtigado de la diurezo (aligo de fluidaĵoj, subhaŭtaj infuzioj de fiziologia sala solvaĵo, varmaj banoj), plue malgrandaj dozoj de kalomelo kaj singarde praktikataj lavetadoj de la intestoj. La infanojn oni devas teni varme kaj senkondiĉe nutri per virina lakto.

D-ro Fels.

Mendelson (Berlino). **La kuracado de ekzemo ĉe suĉuloj laŭ metodo de Finkelstein.** (*Deutsche medic. Wochenschr.* 1908, n-ro 42). Ĉe dikaj, pastozaj suĉuloj, suferantaj ekzemon, la kuracmetodo de Finkelstein, nome aplikado de nutraĵo, riĉa je graso kaj albumeno, sed libera de salo, liveras bonajn rezultatojn. Laŭ la opinio de la aŭtoro ĝuste la energia sensaligo de la lakto per pegnino aŭ abomaza fermento estas la faktoro, foriganta la kaŭzon de la ekzemo ĉe tiuj ĉi suĉuloj.

D-ro Fels.

Ibrahim (Munĥeno). **Interna kuracado de la hipertrofia spasma pilorstenozo ĉe suĉuloj.** (*Therapeutische Monatsh.* 1908, n-ro 11). Por diagnozo de la sufero la sekvantaj momentoj estas atentindaj. 1. Klinikaj simptomoj disvolviĝas ordinaro nur ĉirkaŭ fino de unua aŭ dum daŭro de sekvantaj semajnoj. 2. Ofta vomado eĉ malgraŭ la plej laŭcela mamnutrado. 3. Epigastrio estas plumblovita, stomaka peristaltiko ekstreme klara, en plimulto de la kazoj ekzistas palpebla tumorino en pilora regiono. 4. La elvomado estas libera de galo. Interna kuracado povas en tre multaj kazoj efiki elŝanigon laŭ jena plano. Post fundamenta purigo de la stomako kaj 24 hora ĉesado de la nutrado oni forigu la vomadon unue per ĉiuhora donado de plej malgrandaj laktoporcioj (10—20 gm.), poste oni altigu la toleradon per singarde individuigata pligrandigo de la dozoj, atingante iom post iom la normon. En la unua tempo la kuracado estas esence helpata per nutrado per rektumo. Plue havas signifon sistemaj lavetadoj de la stomako per alkalaj akvoj kal kataplasmoj sur la ventro.

D-ro Fels.

O. Heübner (Berlino). **Kuracadoj per trinkado de sulfurakvoj ĉe infanoj.** (*Therapeutische Monatshefte* 1908, n-ro 12). Bazante sur kvinjara riĉa sperto, rekomendas H. trinkadon de sulfurakvoj ĉe ĥronikaj faringaj kataroj de la infanoj. Oni influas per tio bone ne nur la lokajn simptomojn, sed precipe ankaŭ la pli maloportunaj sekundariaj suferoj, kiel senapetiteco, vomemo kaj mallakso, estas mildigataj kaj ofte eĉ tute forigataj. Oni preferu la malvarmetajn fontojn, ĉar ilia gusto estas malpli malagrabla; la dozo estas por pli grandaj infanoj vinglaso du fojojn en la tago.

D-ro Fels.

Milne. **Skarlatina profilakso.** (*Brit. med. Journ.* 1908, n-ro 2496). Per enfrotado de la tuta korpo per karbola aŭ eŭkalipta oleo dum la deskvama periodo oni povas eviti la infektadon de la skarlatino.

D-ro Fels.

Ginekologio:

Eisenstein kaj Hollós (Seged). **Tuberkulozo kaj menstruacio.** (*Centralbl. für Gynäkol.* 1908, n-ro 44). Menstruaj anomalioj ŝajnas tre ofte esti simptomoj de tuberkuloza infekto, eliranta el okultaj tuberkulozaj fajrujoj en diversaj lokoj de la organismo. Ankaŭ aliaj simptomoj akompanantaj, ol menstruaj suferoj (kapdoloroj, kapturnado, digestaj malhelpoj k. t. p.), kiujn ni ordinare alskribas al ĥlorozo kaj anemio, estas ofte nur signo de kaŝita tuberkulozo kaj sekvoj de interna sekrecio de tuberkulozaj toksaĵoj el tiuj ĉi okultaj fajrujoj. El 118 virinoj, kiujn oni pro suspekta tuberkulozo kuracis per tuberkulinŝi laŭ Špengler kaj kiuj ĉiuj reagis pozitive, 70 suferis dismenoreon kaj 14 amenoreon. El la suferantaj je dismenoreo oni kuracis laŭ metodo de Špengler 22 virinojn kaj atingis rapidan prosperan rezulton 16 fojojn; ankoraŭ pli brilaj kaj favoraj estis la sukcesoj ĉe la amenoreulinoj. La tempo de la observado daŭris tamen 9—10 monatojn, tial oni ankoraŭ ne povas paroli pri daŭra resaniĝo.

D-ro Fels.

Craig. **Menopaŭzo.** (*Journ. of Amer. Assoc.* 1908, n-ro 18). Ĉe sana virino okazas la menopaŭzo laŭ unu de tri tipoj: Aŭ la menstruacioj ĉiam pli kaj pli malpliĝas, ĝis ili fine malaperas, aŭ ili fariĝas ĉiam pli maloftaj kaj fine tute forrestas, aŭ fine la ĝis nun tute normala menstruacio unu tagon tute neatendite forrestas, por neniam reveni. Normala klimakterio ĉe sana virino estas libera de plendmotivoj, ĉu ĝi okazas en fiziologia tempo aŭ plifruigita, kiel sekvo de operacio. Se tamen tiaj plendoj aperas, oni povas jam

el ilia naturo diagnozi la kaŭzantan organan suferon. Klimakteriaj suferoj (nervozaj simptomoj, kongestioj, fluganta varmegeco) devenas de intersticiala ĥipertrolio de la ovuj oĵ, kiun oni makroskope ne povas ekkoni kaj kiu pravigas ilian eltranĉadon, dume pli grandaj sangadoj montras uteran malsanon, doloroj kaj eligaĵoj devenas de cervikaj ŝanĝoj. Ĉiuj ĉi suferoj vidiĝas dum la menopaŭzo aŭ la unuan fojon aŭ almenaŭ en pli forta grado, sed bezonas en tiu ĉi stadio la saman ekzaktan zorgemon en diagnozo kaj kuraco, kiel alie — badaŭrinde la mala agado estas disvastigita, kvankam ne pravigebla.

D-ro Fels.

Aleksandrov. **Malvarmaj envaginaj enverŝoj.** (*Vračebn. Gaz.* 1908, n-ro 43). Aleksandrov proponas aparaton por malvarmaj enverŝoj en la vaginon. Li malsuprenigas temperaturon de la akvo en la aparato ĝis 0° kaj laŭdas la metodon por tiaj kazoj, en kiuj oni bezonas plifortigi laborkapablecon de la glataj muskuloj de la sangvazara aŭ ligamenta sistemoj de la utero, kiel ankaŭ por kuracado de la utera subinvolucio.

D-ro Sobolev.

Barnsby (Tours). **Malproksimaj rezultatoj de la ligamentopeksio abdomena pro utera retroversio movebla ĉe junaj virinoj.** (*Le Petit Indépendant Médical* 1908, n-ro 11).

1. La utera retroversio movebla troviĝas ĉe nervozaj artritismaj personoj sen iu difekto de la aneksoj. 2. La simptomoj estas a) dismenoreo kun antaŭmenstruaj kolikoj, b) lumbaj sakraj doloroj kun disradiado al la koksizo c) menoragio multa kaj daŭra, d) ofteco de senfrukteco, e) diversaj nervaj malordoj. La loka ekzameno montras retroversiiĝintan, dikan, kongestiitan, doloran uteron. La cerviko supreniĝis sub la simfizono, la aneksoj estas sanaj kaj neniu prolapso ekzistas. 3) La diagnozo, facila ĉe la neniam- aŭ multenaskintinoj per la vagina kune kun abdomena palpado, estas fareda per rektuma palpado ĉe virgulininoj. 4) Kuracado estas la tre konata ligamentopeksio abdomena. 5) La tujaj rezultatoj estas forigo de doloroj kaj de multa menoragio, plibonigo de la ĝenerala stato, retrovigo de gravediĝebleco kaj normaleco de akŭŝiĝoj. Post 3 aŭ 4 jaroj nova ekzameno montris, ke la utero restas antaŭenfiksita kaj ricevis neniun malsupreniĝon 6) 20 observadoj estas represitaj el 3 virgulininoj, 9 neniam- kaj 5 multenaskintinoj.

R. Badert.

Stomatologio.

Emile Weil. **Antaŭzorgo kaj kuracado de hemofiliaj hemoragioj per injektoj kaj surmetoj de freŝa sangosero.** (*Revue de Stomatologie* 1908, n-ro 10).

I. La emo al hemoragioj (hemofilio) konsistas el troa malfruiĝo de koagulado. Ĝi devenas de malbonŝanĝoj de la fibrinogena substanco. Post aldono in vitro al hemofilia sango de freŝa sangosero, ĝi normaltempe koagulas. In vivo sufiĉas ĉe hemofiliuloj injekto de 20 c.³ da sero por redoni al ilia sango normalan econ. Tamen dum per tiu faro hemofilio spontanea estas nepre elkuracata, hemofilio familia estas nur plibonigata (2 observadoj). II. Ĉe akutaj purpuroj tiu metodo alkondukas al la resaniĝo; ĉe ĥronikaj kazoj estas nur momenta pliboniĝo. III. Praktike, ĉe l'denta ĥirurgio al hemofiliuloj, 1—2 tagojn antaŭe, injekti subhaŭte ĉe infanoj 10 c.³, ĉe plenaĝuloj 20 c.³ da freŝa sangosero. En la kazo de postoperacia denta hemoragio: loka apliko kaj injekto de sero. Ĉiuj seroj estas taŭgaj. Oni ne devas uzi serojn de l'Instituto Pasteur pli ol 2 monatojn post ilia preparo.

R. Badert.

Otiatrio.

Sacher. **Hidrargirsublimato kontraŭ orelsiblado ĉe ĥronikaj nepusaj procesoj en la mezorelo.** (*Petersb. medic. Wochenschr.* 1908, n-ro 40). Bazante sur siaj favoraj longjaraj spertoj la aŭtoro rekomendas sublimaton kontraŭ tinito (orelsiblado) ĉe otosklerozo kaj ceteraj nepusaj ĥronikaj procesoj de la mezorelo. *Rp. Sublimat. 0.05 gm. Extr. gent. qu. s. ul f. pil. 50; D. S. 2 fojojn tage unu pilolon post la manĝadoj.*

D-ro Fels.

Toksikologio.

Leshaft. **Aldono al kazuistiko de atropina veneniĝo.** (*Ophthalm. Klinik 1908, n-ro 6*). La aŭtoro priskribas du proprajn observojn de veneniĝo per eltrinko de atropinaj gutoj. La unua kazo koncernis 11 jaran knabinecon, al kiu oni donis kulereton da 8% atropina solvaĵo anstataŭ sanigilo kontraŭ tuso. Spite energia savado sekvis en la sama tago la morto. En la dua kazo hospitala flegistino por mildigi menstruajn dolorojn eltrinkis 3 gm. da atropina miksaĵo, pensante, ke ĝi estas kokaino. Tie ĉi oni ne ekkonis tuj la atropinan veneniĝon, ĉar la malsanulino obstine neis, ke ŝi ion trinkis. Tamen baldaŭ aperis tipa formo de atropina frenezo, sed prosperis sayi la veneniĝintinon per provokado de vomoj, lavetado de la stomako, apliko de granda multo da nigra kafo kaj enŝpruciĝo de morfino. Ĉe dubaj kazoj rilate la diagnozon la aŭtoro rekomendas la fiziologian provon, t.e. engutigo de urino aŭ vomajo de la veneni-

ta persono en katan okulon. La kata pupilo larĝiĝas jam post apliko de minimumaj kvantoj de atropino. La terapio en unua vico indikas lavetadon de la stomako eĉ en tiuj kazoj, kie la atropino eniris la organismon ne tra la pornutra trakto, sed ekzemple subhaŭte aŭ el la konjunktiva sako, ĉar konate estas, ke alkaloidoj, cirkulantaj en sango, sekreciigas antaŭ ĉio plene kun la stomaka suko. La plej bona antidoto estas morfino, kiun personoj, venenitaj per atropino, toleras mirinde bone, eĉ en tre grandaj dozoj.

D-ro Fels.

Stein (Gerlico). **Unu kazo de grava veneniĝo per hidrargiro.** (*Deutsche medic. Wochenschr.* 1908, n-ro 49). Virino 26 jara, anemio kaj nervozema, kun freŝa sifiliso, estis kuracata per enfrotaj po 3 gm. da griza unĝvento kun interrompo por bano ĉiun kvaran tagon. En komenco ŝi bone toleris la enfrotajn, sed post la 24-a enfroto ŝi ricevis dermatiton, kiu ĉiam pli fortiĝis kaj kaŭzis enorman deskvamiĝadon. La ĝenerala farto fariĝis grava, varmegeco ĝis 39.8°, pulso ĝis 140, bronĥito. Post forigo de la skvamoj per ŝmirado de grasajo la haŭto kovriĝas per liniaj hemoragioj kaj sange koloritaj vezikoj. La lipoj kaj okuloj estas kovritaj per sangaj krustoj. La urinkvanto estas malgrandigita, sen albumeno, kvar tagojn antaŭ la morto aperis sanga diareo kaj menstruacio. Ĉe la obdukcio oni trovis punktformajn sangadojn en la muskolaro de la trunko, sangomakulojn en la endokardo, kiel ankaŭ en la hepato kaj renoj, sur la mukmembrano de la jejunoj sangajn veziketojn.

D-ro Fels.

Higieno.

Lalin. **Pri la konservado de nutraj produktaĵoj.** (*Vjestnik Hig.* 1908 oktobro). La demando pri konservado de pornutraj produktaĵoj havas ĉiam pli grandigantan gravecon por internacia komerca kaj politika ekonomio de popoloj. La aŭtoro trarigardas tiun ĉi demandon de la teĥnika kaj saneca vidpunkto. La fenomenoj de fermentado de nutraj produktaĵoj ĉiam estas farataj de tri agantoj: ŝizomicetoj, mikroboj kaj fermentoj. Karakterizinte la kondiĉojn de la vivo kaj agado de tiuj ĉi agantoj sur la organikan materion, la aŭtoro rakontas la procedojn de konservado. La konservado per malvarmigado estas plej oportuna. Jam nun oni uzas tiun ĉi procedon kiel en aparta vivo, tiel en multaj municipallaj kaj komercaj institucioj por transportado de produktaĵoj. Sed la malvarmo ne mortigas mikrobojn entute; tio ĉi estas atentinda de la saneca vidpunkto. La konservado per alta

temperaturo estas por longa tempo pli konstanta, ĉar alta temperaturo mortigas ĉiajn agantojn. Sed ĉar la alta temperaturo malbonigas la produktaĵojn, nun oni uzas la pasterezadon por vino kaj biero kaj frakcionan sterilizadon laŭ Tindal por aliaj produktaĵoj.

La konservado per sekigado estas pli uzata en mastrumado; tiu ĉi procedo estas necesa por preparado de la tiel nomataj densigitaj produktaĵoj (lakto, ekstraktoj k. c.); por tio ĉi estas uzataj la vakuum — aparatoj. La konservado per ĥemiaj agantoj estas plej malfacila. Nenia ĥemia aganto montriĝis post esplorado sufiĉe efika kaj indiferenta por la sano de homoj. Trarigardinte ĉiujn proponitajn rimedojn (acido sulfuroza, borika, benzoika, salicilika), la aŭtoro konkludas, ke ĉiuj ĉi rimedoj estas danĝeraj, do oni ne devas ĝenerale ilin uzi. La solvon de la demando de konservado la aŭtoro vidas en aseptiko, sed ne en antiseptiko: oni devas plibonigi la teknikon kaj metodojn de konservado per malvarmigado.

Medicino sociala.

Citronblat. **Al la demando pri la reformo de universitatoj.** (*Jurnalo de la Societo de rusa kuracistaro, fondita pro memoro de N. Pirogov 1908, n-ro 7. oktobro*). La aŭtoro, juna kuracisto, fervore defendas la ideon pri neceseco doni al studentoj la rajton partopreni en elekto de profesoroj kaj ordinatoroj, por kio studentoj devas havi la voĉon (kvankam eĉ nur konsilantan) en fakultataj kunsidoj.

Lozinskiĵ. **Sociaj taskoj de kuraclokoj.** (*Vračeb. Gaz. 1908 n-ro 22*). Plej racionala metodo de kuracado por tuberkulozuloj, anemiuloj, nervozuloj, reŭmatismuloj, estas fizikala terapio en kuraclokoj kaj sanigejoj. Tamen por malriĉaj malsanuloj tiu ĉi kuracado nuntempe tute estas neatingebla. Devo estas de kuracistoj defendi la interesojn de malriĉuloj, kiuj bezonas kuraclokojn same, se ne pli, ol riĉaj personoj. L' aŭtoro opinias ke la plej bona maniero helpi al malriĉuloj estus, se sociaj institucioj, ekzemple Ruĝa Kruco, Pirogova Asocio aranĝadus sanigejojn. Loĝado kaj kuracado en sanigejoj devas esti senpagaj. Similaj sanigejoj ekzistas nun por laboristoj en Germanujo. Urbaj kaj sociaj (zemstvaj) institucioj povas doni la monon por tiaj aranĝoj; entute do elspezoj ne estos pli altaj, ol nun oni elspezadas senutile pro kuracado de tiuj ĉi malsanulaĵoj en komunaj malsanulejoj.

W i r e m a n. **Cirkula aparato kaj vivlonego.** (*Journ. of Amer. Assoc. 1908, n-ro 20*).

La malsanoj de la cirkula aparato liveras la plej grandan kontingenton por la mortalito ĝenerale kaj precipe por la mortalito de la asekuritaj vivoj. Tiu ĉi proporcio ĉiam surprizas. La simptomoj de komencanta kora kaj vazara malsano estas ofte konstateblaj per preciza kaj atenta esploro. Pli granda zorgemo kaj precizeco en tiu ĉi rilato ebligus tre malpliigi la mortaliton de la asekuritaj, tiom pli ke tre granda parto de la polisposedantoj mortas je koraj kaj vazaraj malsanoj aŭ iliaj sekvoj ĝuste en la unuaj kvin jaroj post la akcepto.

D-ro Fels.

Hanseman (Berlino). **Kaŭzo ĉu kondiĉoj de malfeliĉa okazo?** (*Deutsche medic. Wochenschr. 1908, n-ro 26*). Se ekzemple miopulo falas super la faldo en tapiŝo sur la ŝtuparo kaj rompas kruron, kio estas la kaŭzo de tio? La miopeco, ĉu la faldo, ĉu la ŝtuparo, ĉu la falmaniero aŭ la facila rompleco de la ostoj? Laŭ Hanseman en Berlino oni ne povas diri: tio ĉi aŭ tio estas la kaŭzo, sed oni devas prefere klarigi: ĉio ĉi estas la kondiĉoj, kiuj kuniĝis, por efiki la rezulton, la ostrompon.

D-ro Fels.

Nekrologio.

D-ro Vallienne

mortis la 1-an de decembro 1908.

En la lasta tempo la morto kruele falĉas niajn vicojn. Kiel tondro frapis nin la sciigo pri la morto de D-ro Vallienne.

Tiu homo, kiu kiel grandega kolono rapide elkreskis en niaj vicoj kaj kies nomo fariĝis konata al ĉiu esperantisto, forlasis nin en la momento, kiam li estis plej necesa al nia afero. Tiaj esperantistoj, kiel D-ro Vallienne, ne baldaŭ aperos en niaj vicoj. Pro tio ni ĉiuj devas egale bedaŭri lian foriron. Ni ne ripetos ĉi tie ĉiujn meritojn de D-ro Vallienne, pri kiuj niaj legantoj havis okazon konantiĝi en la n-ro 9 a 1908 de nia organo. Ĉiu, kiu trarigardos la serion de liaj originalaj kaj esperantigitaj de li verkoj, facile konvinkiĝos, kia perdo trafis nian literaturon.

D-ro Vallienne kvazaŭ antaŭsentis sian fruan morton, ĉar li dum la lastaj jaroj laboris mirinde senlace kaj fruktoporte. Eble la sorto volis per tio ĉi almenaŭ parte rekompenci la perdon por esperantistoj.

D-ro Vallienne foriris el tiu ĉi mondo, eterniginte por ĉiam sian nomon en niaj koroj. Tio, kion li kreis dum kvar jaroj de sia la-

boro, sufiĉas tute, por ke li por longa tempo restu unu el plej gloraj kaj plej ŝatataj Esperantaj verkistoj.

Ni esprimas nian plej koran kondolencan al lia esuiminda familio. Dormu trankvile, kara Kolego kaj samideano — Via nomo restos por ĉiam neforgesebla.

D-ro Leono Zamenhof.

D-ro Roblot

mortis la 3-an de januaro 1909.

Prof. D-ro H. Dor alsendis por publikigo la jenan leteron:

Lyon la 5-an de januaro 1909.

Estimata Kolego! Mi havas hodiaŭ tre gravan sciigon por transdoni al ĉiuj anoj de T. E. K. A. Nia sindonema kasisto, nia kora D-ro Roblot mortis la 3-an de januaro. Li estis preskaŭ resaniĝinta post grava infekta influenco, kiam li subite, sen agonio, pereis per embolio. Laŭ siaj lastaj deziroj li morgaŭ estos cindrigita.

La morto de D-ro Roblot estas granda perdo por nia Asocio kaj ni malfacile ĝin riparos. — Tamen antaŭ sia morto D-ro Roblot sufiĉe resaniĝis, por subskribi ateston, permesante, ke la poŝtoŭficejo de Charenton povu pagi al Fraŭlino C. Koch, konsulino de la tiea Esper. Grupo, la alvenintajn poŝtmandatojn, kiuj jam de longe restis en tiu oficejo.

La 30-an de decembro mi sendis al Vi poŝtmandaton je 540 kronoj por 150 unuaj anoj. Mi pensas, ke tuj post la funebra ceremonio mi ricevos la kotizaĵojn, kiujn mi senprokraste resendos al Vi.

La bedaŭrindaj okazintaĵoj de la mal sano kaj fine la morto de D-ro Roblot senkulpigis al miaj Kolegoj mian ŝajnan nezorgecon.

Bonvolu akcepti, estimata Kolego, miajn plej korajn salutojn.

Via sindona *D-ro H. Dor*

Prezidanto de T. E. K. A.

Prof. P. Diakonov

mortis la 3-an de januaro 1909.

La 3-an de januaro 1909 (laŭ rusa stilo la 21-an de decembro 1908) mortis jam ko-

nata al la legantoj de „Voĉo de Kuracistoj“ profesoro ĥirurgiisto de Moskva universitato D-ro P. Diakonov post unumonata tre grava malsano (influenco, pneŭmonio, miokardito). Li estis ne maljuna, nur 53-jara homo, fortplena kaj energia. Filo de advokato (de urbo Orel) Diakonov fariĝis kuracisto en la jaro 1879. Kiel juna studento li laboris en Bulgarujo dum la rusa-turka milito kaj post la reveno Rusujon ne evitis la kutiman sorton de tiama junularo — estis arestita, malliberigita kaj ekzilita en unu el nordaj gubernioj... Poste li sinsekve prenis la oficojn de vilaĝa kuracisto en zemstvo de Bolĥov, de dua kuracisto en granda zemstva malsanulejo en urbo Orel kaj de sanitara urba doktoro en Moskvo, kien li transloĝiĝis en la jaro 1884. Post kvar jaroj (en 1888) li doktoriĝis (lia disertacio estis „La statistiko de blindeco en Rusujo“), fariĝis privata docento kaj en komenco helpanto de prosektoro kaj poste (de la jaro 1890) prosektoro ĉe Instituto de operacia ĥirurgio kaj topografia anatomio. La titolon de profesoro Diakonov ricevis en la jaro 1893 kaj post ok jaroj (en 1901) li estis elektita kiel direktoro de hospitala ĥirurgia kliniko. En la jaro 1897 li fondis la ĵurnalon „Ĥirurgio“, kies eldonanto kaj redaktoro li estis ĝis la tago de lia morto. Prof. P. Diakonov lasis post si multajn literaturajn sciencajn verkojn. Li estis ankaŭ tre konata en Moskvo kiel kuraĝa praktika ĥirurgiisto. Siajn koron kaj cerbon li testamente donacis al la direktita de li kliniko, kiel signo de tio, ke li dediĉis al ĝi la tutan sian saĝon kaj animon.

La lastan tempon prof. P. Diakonov, prikonatiĝinta sufiĉe bone kun la lingvo Esperanto kaj kompreninte la tutan grandegan signifon de tiu ĉi lingvo en la regiono de internaciaj interrilatoj por la scienco kaj vivo, fariĝis varmega kaj tre fervora esperantisto kaj sukcesis bone montri per faroj sian fervorecon. En ĵurnalo „Ĥirurgio“ li malfermis la fakon de resumoj de ĉiuj originalaj verkoj, presitan en lingvo Esperanto (la resumojn kunmetas d-ro V. Pokotilo, tradukas ilin en Esperanto d-ro N. Kabanov) kaj du lastaj kajeroj de la ĵurnalo — novembro kaj decembro — eliris jam enhavante tiujn ĉi esperantigitajn resumojn. Sub la prezidanteco de prof. P. Diakonov, la 26-an de septembro de la pasinta jaro, en Moskvo okazis la unua kunveno de Moskvaj kuracistoj, speciale dediĉita al la demando pri disvastigo kaj praktika aplikado de Esperanto en kuracistaro kaj li mem estis la unua el 25 Moskvaj kuracistoj, aniĝintaj al T. F. K. A. La ideo pr fondo de Tutrusa Esper. Kurac. Societo ankaŭ apar-

tenas al prof. P. Diakonov kaj li partoprenis en ellaborado de regularo de tiu ĉi Societo. La nomo de prof. P. Diakonov sendube havis ne malgrandan signifon por atentigi la

kuracistojn al nia afero, kies sindona ano li fariĝis. Tial lia antaŭtempa morto estas por ni korporema, neforgesebla kaj nekompensebla perdo.

D-ro K. Ŝidlovskij.

Kroniko.

Funebre anonciĝis la nova jaro. Forlasis nin d-ro Vallienne, d-ro Roblot, d-ro Diakonov, ĉiuj tri bravaj probatalantoj por nia kara afero de frateca internacia lingva interkompreniĝo. Ne estis al ili destinite ekvidi fruktojn de la semado, kiun ili senlace faris. Sed ilia laboro vere ne estas perdita kaj la venko de Esperanto inter kuracistoj rapide alproksimiĝas.

Ankoraŭ antaŭ kelkaj semajnoj mokridis malamikoj de Esperanto, ke la unika ĵurnalo kuracista en tiu ĉi lingvo ne sukcesis arigi eĉ ducent abonantojn. Kaj hodiaŭ nia listo de abonantoj elmontras jam ĝis 660 aliĝintojn kaj la mendoj ĉiutage alvenas tiom multaj, ke ni baldaŭ espereble trapaŝos la ciferon de 1000 abonantoj, se nur niaj amikoj konstante propagandos.

Ĉiu pepu varbi monate nur unu novan abonanton kaj en fino de la jaro nia gazeto povus esti unu el plej legataj ĵurnaloj meĉinaj.

Por faciligi la propagandon, ni enkondukas la sekvantan aranĝon.

La kolegoj, kiuj volas uzi „V. d. K.“ kiel propagandilon, povas ricevi de la redakcio la bezonatan nombron da ekzempleroj por duono de la abonprezo, t. e. 16 ekzempleroj de ĉiu numero por 1 Sm = 2.40 kronoj. Sed la mendoj estu faritaj antaŭ 20 a de ĉiu monato, ĉar en tiu ĉi tago la nombro de ekzempleroj devas esti fiksita kaj malfruiĝintajn mendantojn ni ne povus jam kontentigi. Ĉe tiuj ĉi mendoj ni akceptas escepte la poŝtmarkojn de ĉiu lando, dekalkulante tamen de ilia valoro 10% por elŝanĝo. Plej praktikaj estas la internaciaj respondkuponoj, sed oni atentu, ke ili estu ĉe elsenda poŝtoŝeĵo maldekstre surstampitaj, ĉar nesurstampitaj aŭ malĝuste surstampitaj kuponoj estas senvaloraj.

Por propagando inter kuracistoj ni rekomendas la metodon, kiun tre sukcese aplikas kolego Breiger en Berlino. Priparolinte ĉe ia okazo oportuna la gravan signifon de Esperanto enkomune kaj speciale en medicino, oni sendu al konatuloj specimenon de „V. d. K.“ kune kun plej malgranda ŝlosileto Esperanta en nacia traduko. La ricevinto per helpo de

la ŝlosilo povas ĉion kompreni kaj konvinkiĝas praktike pri facila uzebleco de Esperanto. D-ro Breiger, kiu mem nur de kelkaj semajnoj eklernis Esperanton kaj jam perfekte ĝin skribe praktikas, ricevis de kelkaj kolegoj Esperantajn leterojn baldaŭ post ekspedo de ŝlosiloj.

Per simila metodo fervoriĝis por Esperanto la multbedaŭrata kaj tiom frue mortinta prof. Diakonov, per ĝi ankaŭ Tolstoj ekkonis Esperanton.

Pro malsano kaj morto de d-ro Roblot estis dum ia tempo interrompita la registrado de tiuj abonintoj, kiuj sendis la abonon per pero de niaj konsuloj al la kasisto. Eble ne ĉiuj abonintoj troviĝas en la listo, kiun ni povis kunmeti laŭ adresoj ricevitaj. Ni petas do ĉiujn konsulojn, ke ili trarigardu la liston kaj sciigu la redakcion pri ĉiuj eventualaj mankoj aŭ eraroj kaj la redakcio senprokraste ekspedos la ĵurnalon al la nove anoncotaj. Ĝis kiam la estraro de Teka reguligos pluan procedmanieron, plej bone estos la abonojn sendadi senpere al la redakcio, ĉar nur sub tiu ĉi kondiĉo la redakcio respondas pri senprokrasta elsendo de la organo.

Pro manko da spaco ni ne povas detale raporti pri grandioza progresado de Esperanto en ĉiulanda kuracistaro. Ni konfesas malkaŝe, ke precipe rapida kresko de T. E. K. A. superis niajn esperojn kaj ke ĉe evidenteco de la faktoj malaperas niaj duboj. En unua periodo neniu postulos pli, ol ke la nova organizo internacia de kuracistoj ĉirkaŭprenu kiel eble plej larĝajn rondojn. Poste la organizo devos elabori difinitan programon de agado kaj estas dezirinde, ke ĝi por la sekcio kuracista en ĉijara kongreso esperantista preparu proponojn. Pri tiu ĉi temo volu la kolegoj de nun malfermi diskutadon en „V. d. K.“

Kaj nun, karaj Samideanoj, ni turnu la rigardon al la lando Itala, kie grandega katastrofo de tertremo tiom multajn kaŭzis suferojn kaj malfeliĉojn. Inter la suferantoj estas ankaŭ kuracistoj, por kiuj prof. Galli el Romo en „Münchener Medicinische Wochenschrift“ (Munĥena medicina ĵurnalo semajna) alvokas helpon de germanaj kuracistoj. Raportante pri

tiu ĉi alvoko, nia samideano d-ro Schwab el Berlino prave rimarkigas, ke la afero estas vere internacia kaj la kuracistoj esperantistoj devas apogi la alvokon de prof. Galli en siaj landoj.

Ni esperas, ke la estraro de T. E. K. A. prenos iniciativon en tiu afero. Tamen, ĉar „duoble donas, kiu senprokraste donas“, ni opinias, ke ne estas necese atendi novan alvokon, sed ke kolegoj, kiuj konsentas kun ideo de d-ro Schwab, faros monkollekton en sia plej proksima rondo kaj kiel eble plej baldaŭ elsendos la monferojn al la adreso de nia estiminda prezidanto: Prof. D-ro H. Dor, 55 Montée de la Boucle — Lyon.

* * *

La redakcio ricevis:

Esperantista Poŝkalendaro 1909. Prezo 0.40 Sm. Esperanto — Verlag Möller & Borel, Berlin S.

Georges Kolowrat. Faut-il reformer l'Esperanto? Prezo 0.25 franko.

Prof. dr. B. Dybowski. Pri la dentoj de suĉbestoj.

Kiel ni plibeligos la vivon. Originale verkita de Saĝulo. Prezo 0.25 Sm.

Emploi en bibliographie de la langue internationale auxiliaire Esperanto.

Kalendaro kongresa.

Marto-Aprilo. Internacia ekspozicio de arto, laboro, nutrado kaj higieno, iniciata por bonfarada celo de l' Asocio de Publika Asistenco „Verda Kruco“. Bolonjo. Pri klarigoj, informoj, aliĝoj, programoj sin turni al nia samideano s-ro A. Tellini, Bologna, Casella postale 12.

Aprilo: 4—10. VIII. Internacia kongreso por hidrologio, klimatologio, geologio kaj fizikala terapio. Alĝer.

— 11. Internacia kongreso por oftalmoterapio. Neapolo.

— 18—22. II. Kongreso de la Germana Societo por ŭrologio. Berlin.

I. aŭgusto ĝis 30. septembro. Ekspozicio de Higieno en Rio-de-Janeiro, aranĝota dum IV. Kongreso Latinamerika de kuracistoj.

La ekspozicio elmontras aparatojn kaj ilojn medicinajn kaj higienajn; materialojn por pavimado kaj por necesejoj; produktaĵojn pornutrajn sekajn aŭ konservitajn, bestojn por nutrado homa, produktaĵojn ĥemikajn kaj farmaciajn k. t. p.; modelojn, projektojn, informojn, statistikojn, interesajn por higieno kaj medicino.

Komunikajoj de T. E. K. A.

De la sekretario de Teko ni ricevis la sekvantan leteron por publikigo:

Genevo, 16-an de dec. 1908.

Sinjoro D-ro H. Dor, prezidanto de la Tutmonda Esperanta Kuracista Asocio. 55 Montée de la Boucle, Lyon.

Tre Estimata Sinjoro.

Mi dankas Vin pro Via afabla letero, per kiu vi bonvole proponas al mi la honoran membrecon de la novfondita kaj grava Asocio de la kuracistoj esperantistoj.

Kvankam mi havas nenian titolon fariĝi honora membro de Kuracista Societo, mi tre volonte akceptas tiun honoron, kiel simbolo de la kunlaborado de Via Societo kun la Scienca Asocio, precipe por la starigo de la teknikaj vortaroj.

Niaj penadoj ne devas resti apartaj kaj estas necese, ke la laboroj, faritaj de la diver-

saj faksocietoj, estu alcentrigataj en unu lokon, por ricevi unuformecon en la diversaj fakoj.

Ni jam ricevis en la Scienca oficejo multajn vortojn entabeligitajn aŭ enklasigitajn sur slipoj. Tiuj vortoj estas ĉerpitaj de diversaj kuracistoj el la nuna literaturo Esperanta, kaj ili formos parton de nia teknika vortarego, kies unuan volumon ni esperas publikigi antaŭ la proksima kongreso. Sed antaŭ tiu publikigo la presprovaĵoj de la fako medicina estos submetataj por kritiko al la anoj de la Kuracista Asocio.

Mi eĉ intencas sendi de nun al via sekretario d-ro Robin (Varsovio) la vortojn, jam enslipigitajn el l' Anatomia Vortaro, por ke tiuj vortoj estu denove kritikataj, antaŭ ol esti liveritaj al la presejo. Bonvolu akcepti, Estimata Sinjoro, la certigon de mia plena respekto.

René de Saussure.

La prezidanto de T. E. K. A. sciigas, ke la abonantoj de „V. d. K.“, kiuj ne estas anoj de T. E. K. A., povas aniĝi, sendante al la prezidanto jaran kotizon 0.5 Sm.

* * *

La Centra Komitato sciigas la Tekanojn pri la morto de la ŝatinda kaj sindona kasisto de la Teko, d-ro Roblot kaj petas ĉiujn konsulojn kaj reprezentantojn, ke ili bonvolu de nun sendi la monon por la kotizajoj senpere al la prezidanto de la Teko prof. d-ro Dor, Lyon, 55 Montée de la Boucle, kiu provizore prenis sur sin la devojn de la kasisto.

Dank' al malavara ofero de d-ro Fr. Thalwitzer, nia konsulo por Germanujo, aperos baldaŭ nia „I. Jarlibro de la T. E. K. A. por la jaro 1909“, kiu enhavos precizajn adresojn de ĉiuj niaj anoj kaj reprezentantoj, antaŭparolon de nia kara Majstro, historion de nia Asocio kaj artikolon de d-ro Uhlmann pri „Medicina Terminologio“. La Jarlibro estos presata en 10.000 ekzempleroj kaj plejparte disdonata senpage al kuracistoj. La sekretario petas ĉiujn reprezentantojn de la Teko kiel

eble plej baldaŭ alsendi nomojn de novaj anoj kaj reprezentantoj, por ke ili povu esti enskribitaj en la „Jarlibro“.

Formiĝis speciala komisiono, celanta enkondukon de nia lingvo en la okazonta en tiu ĉi jaro „Internacia Medicina Kongreso“ en Budapeŝto. La sekretario petas ĉiujn reprezentantojn, ke ili kolektu la nomojn de kuracistoj, intencantaj veturi Budapeŝton kaj havi paroladon en Esperanto kaj komuniku tiujn nomojn al sekretario aŭ al d-ro Ŝidlovskij — Moskvo — Arbat, Denejnij per. 28, kv. 5).

De 4 ĝis 10 aprilo 1909 okazos en Alĝero „VIII. Internacia Kongreso de Hidrologio, Klimatologio, Geologio kaj Fizikoterapio“ sub prezidanteco de prof. Albert Robin.

Nia konsulo por Alĝero d-ro Corcellet sukcesis enkonduki oficiale la lingvon Esperanto en tiun ĉi kongreson, kies komitato petas kuracistojn esperantistojn, intencantajn partopreni en la kongreso, turni sin al d-ro Corcellet — Alĝero, rue Ledru Rollin 8, kiu volonte donos ĉiujn informojn kaj helpon.

D ro W. Robin.

Sekretario de la T. E. K. A.

Listo de la abonantoj.

D-ro K. Ŝidlovskij el Moskvo sendis abonon por la sekvantaj d-roj Tekanoj:

1. Olszewski (Wilno) 2. Kostjanicin (Bjeĵjeck) 3. Savinov (Poltava) 4. Miŝenin (Sterlitamak) 5. Almazov (Kauĵ) 6. Juŝkeviĉ (Sterlitamak) 7. Bernstein (Moskvo) 8. Borodin (Moskvo) 9. Ĉebotajev (Tiraspol) 10. Rozenberg (Tiraspol) 11. Kononov (Tiraspol) 12. Kondorskij (Orenburg) 13. Ostrouhov (Moskvo) 14. Slonjevskij (Slobodzjeja) 15. Stratonickij (Ozerskaja) 16. Tuŝnova (Caricin) 17. Ĉerņiŝkov (Peterburgo) 18. Francov (Ivanov-Vosnjesensk) 19. Fiŝer (Tiflis) 20. Trapjeznikov (Taŝkent) 21. Jankovskij (Sterlitamak) 22. Pomorskij (Uman) 23. Pjetkjeviĉ (Uman) 24. Piotrovskaja (Uman) 25. Leifer (Uman) 26. Braverman (Uman) 27. Djergun (Uman) 28. Ĵurkovskij (Uman) 29. Kogan (Ruza) 30. Majzurianc (Tiflis) 31. Ostrovskij (Tiflis) 32. Istamanov (Tiflis) 33. Umikov (Tiflis) 34. Kutukov (Sterlitamak) 35. Golouŝev (Moskvo) 36. Nikitin (Zvenigorod) 37. Vorskrijskij (Kars) 38. Volujskij (Jelec) 39. Komarov (Kostroma) 40. Peten (Razskazovo) 41. Ŝarkeviĉ (Aleksandrija) kaj ne ano de Teko: 42. Diakov (Kars). — Sume ni ricevis por tiuj ĉi abonantoj 42 × 3.60 = 151.20 kronojn.

La sekretario de Teko d-ro Robin el Varsovio sendis al ni 300 adresojn de Tekanoj kaj la prezidanto prof. Dor ekpostulis, ke al ĉiuj estu sendata la organo ĝis reguligo de kalkuloj post morto de la kasisto. Dume ni ricevis de prof. Dor 900 kronojn kiel abonpago por 250 Tekanoj.

Tamen en la adresaro, sendita de d-ro Robin ripetiĝas 33 adresoj de anoj, por kiuj jam d-ro Ŝidlovskij alsendis la abonon. Kvankam multaj kolegoj sciigas nin, ke ili intence pagas dufoje la abonon, unue en kotizajo por Teko, due senpere al la redakcio kaj ke ili volas ricevi po du ekzempleroj, tamen ne havante similan sciigon de la menciitaj supre 33 rusaj kolegoj, ni ilin provizore nur unufoje enskribas en la liston, atendante pluajn iliajn disponojn. Tial ni ĉi tie preterlasos la nomojn de ripetigantaj abonantoj — kaj citos nur 267 el la 300 adresoj, ricevita de d-ro Robin: P. T. d-roj: 43. Briquet (Armentières) 44. Achintre (Amélie-les-Bains) 45. Ŝidlovskij (Moskvo) 46. Brossard (Laprairie) 47. Fromageot (Beaune) 48. Dor (Lyon) 49. Mybs (Altona) 50. Whitaker (Liverpol) 51. Soulier (Lyon) 52. Artigues (Versailles) 53. Legge (Mickleover) 54. Skalkovski (Lwów) 55. Krukovski (Varsovio) 56. Róbin (Varsovio) 57. Leon Zamenhof (Varsovio) 58. Krikortz (Stockholm) 59. Kabanov (Moskvo) 60. Robin (Bukarest) 61. Freudenberg (Berlin) 62. Vesoux (Beaune) 63. Pérez (Burgos) 64. Jorge Hita (Arboleda) 65. Lubliner (Varsovio) 66. Sklodovski (Varsovio) 67. Kraushar (Varsovio) 68. Nauman (Varsovio; mankas preciza adreso) 69. I. Krenicki (Varsovio) 70. Endelman (Varsovio) 71. Ludwik Zamenhof (Varsovio) 72. J. Krenicki (Varsovio) 73. Aleksander Zamenhof (Varsovio) 74. Knaster (Varsovio) 75. Oppenheim (Varsovio) 76. Stein (Varsovio) 77. Wizel (Varsovio) 78. Bein (Varsovio) 79. Dawidson (Varsovio) 80. Warszawski (Varsovio) 81. Hurwicz (Varsovio) 82. Helman (Łódź) 83. Jakubowicz (Varsovio) 84. Thalwitzer (Köttschenbroda) 85. Fuller (Woolwich) 86. Szwaĵcer (Varsovio) 87. Majzel (Varsovio) 88. Arnstein (Varsovio) 89. Kanner (Galatz) 90. Despeignes (Chambéry) 91. Roblot (Charenton) 92. Diakonov (Moskvo) 93. Ĉirvinskij

(Moskvo) 94. Popov (Moskvo) 95. Kurkin (Moskvo) 96. Levickij (Moskvo) 97. Jakovenko (Moskvo) 98. Bogoslovskij (Moskvo) 99. Taraseviĉ (Moskvo) 100. Jbankov (Moskvo) 101. Sokolov (Klin) 102. Zereĉin (Moskvo) 103. Melenevskij (Moskvo) 104. Bobrinskij (Moskvo) 105. Rezanov (Moskvo) 106. Deŝin (Moskvo) 107. Abramson (Moskvo) 108. Borodin (Moskvo) 109. Virubov (Moskvo) 110. Arjanikov (Moskvo: mankas preciza adreso) 111. Pokotilo (Moskvo) 112. Luce (Derby) 113. Elsworth (Swansea) 114. Goldflam (Varsovio) 115. Higier (Varsovio) 116. Krukowski Gustav (Varsovio) 117. Bruce Duncan (Lewisham) 118. Cersswell (London) 119. Stamatiadis (Samos) 120. Kleider (Aue) 121. Corcellet (Alger) 122. Cahanowitz (Tilsit) 123. Hertz (Varsovio) 124. Goldbaum (Varsovio) 125. Braileanu (Negresti) 126. Rosenthal (Varsovio) 127. Roths Schuh (Aachen) 128. Küppers (Berlin) 129. Jouza (Strazek) 130. Polikier (Varsovio) 131. Ŝestakov (Horlovo) 132. Citronblat (Horlovo) 133. Napalkov (Moskvo) 134. Iljinskij (Rovenjki) 135. Anosov (Nara Fominskaja) 136. Nekrasov (N. Fominskaja) 137. Goldobin (N. Fominskaja) 138. Niedzwiedzki (Minsk) 139. Hanusoviĉ (Wilno) 140. Gracianov (Lebedin) 141. Perott (Peterburgo) 142. Kabanov (Krasnokutsk) 143. Koŝlakov (Peterburgo) 144. Spengler (Peterburgo) 145. Kaminskij (Novorossiĵsk) 146. Ŝĉukin (Orehovo-Zujevo) 147. Ugrjumov (antaŭa adreso) 148. Smirnov (a. a.) 149. Krilov (a. a.) 150. Judd (Wallace) 151. Kurina (a. a.) 152. Milovidov (Tjumen) 153. Radĉenko (Borzna) 154. Bielliovskij (flanskaja Stavka) 155. Fedorenko (Usoĵe) 156. Kuskov (Moskvo) 157. Pomerancer (Moskvo) 158. Nozejko (Peterburgo) 159. Subbotin (Rjazan) 160. Millican (Chicago) 161. Geĭbter (Zamoŝĉ) 162. Koenig (Colmar) 163. Hopenhendler (Nice) 164. Muszyński (Varsovio) 165. Jenny (Chalons-sur-Marne) 166. Corret (Versailles) 167. Ferraton (Versailles) 168. Prost-Marĉchal (Versailles) 169. Lenier (Saint-Cyr) 170. Lauth (Saint-Germain-en-Laye) 171. Dieterlen (Versailles) 172. Pechkranz (Varsovio) 173. Sterling (Vars.) 174. Wortman (Vars.) 175. Freudenson (Vars.) 176. Malkowski (Vars.) 177. Kŝiężopolski (Knyszyn) 178. Golimont (Bołŝe Vladimirskoje) 179. Goldman (Łódź) 180. Schoeneich (Łódź) 181. Kerer-Gerszuni (Łódź) 182. Skalski (Łódź) 183. Joseph Jones (Leigh) 184. Harrison (Mossley) 185. Kaplan (Międzyrzec) 186. Jurowski (Varsovio) 87. Kolinski (Vars.) 188. Smulders (Schijndel) 189. Baradat (Cannes) 190. Slonimski (Varsovio) 191. Kullack (Berlin) 192. Schwab (Berlin) 193. Breiger (Berlin) 194. Küppers (München) 195. Szajerowicz (Łódź) 196. Klaczkin (Łódź) 197. Goldberg (Łódź) 198. Muttermilch (Varsovio) 199. Heryng (Vars.) 200. Staads (Sioux City) 201. Knaster Ludwik (Varsovio) 202. Wilczyński (Żyrardów) 203. Szule (Żyrardów) 204. Ostrowski (Genève) 205. Tsukimoto (Kofu) 206. Kozlov (Samara) 207. Naumenko (Vladikavkaz) 208. Glebovskij (Galiĉ) 209. Solovjev (Novaja Ladoga) 210. Vakulenko (Sterlitamak) 211. Kopusov (Simbirsk) 212. Portniagin (Orsk) 213. Milenkov (Troica) 214. Hudeľman (Koronovici) 215. Henni (Tula) 216. Popov (Galiĉ) 217. Krikov (Moskvo) 218. Ŝĉepurjinskij (Erivan) 219. Russo (Erivan) 220. Utjehin (Erivan) 221. Mojze (Peterburgo) 222. Lapin (Voroneĵ) 223. Ŝpiganiĉ (Voroneĵ) 224. Vejtler (Rostov) 225. Bremener (Moskvo) 226. Lubieniecki (Kazan) 227. Zajaczkowski (Wilno) 228. Sobolev (Poltava) 229. Jeglinskij (Poltava) 230. Andreev (Sofievka) 231. Bodjanskij (Winnica) 232. Elzenberg (Varsovio) 233. Servin (Paris) 234. Leller (Pierry) 235. Chalmet (Landerneau) 236. Behm (Witten) 237. Bernhard (Aidlingen) 238. Fulda (Frankfurt) 239. Henschen (Tübingen) 240. Kaiser (Dresden) 241. Kunschert (Wiesbaden) 242. Lehmann (Dresden) 243. Luerssen (Berlin) 244. Meier (Dresden) 245. Ruppın (Bromberg) 246. Wolf (Wehrden) 247. Stankiewicz (Varsovio) 248. Jordy (Bern) 249. Boshouwers (Haarlem) 250. Stoner (Evansville) 251. Lipsztat (Varsovio) 252. Gantz (Vars.) 253. Beyme (Stein a/Rh.) 254. Da Silva (Rio-de-Janeiro) 255. Ward (Natal) 256. James (Kilkenny) 257. Uhlmann (Huttwil) 258. Jaŝĉenko (Moskvo) 259. Atlasov (Orsk) 260. Leontjeva (Sterlitamak) 261. Briegler (Worms) 262. Müller (Kiel) 263. Baumgarten (Lichterfelde) 264. Solger (Berlin) 265. Stern (Berlin) 266. Ochs (Frankfurt s/M.) 267. Vogel (München) 268. Boldt (Berlin) 269. Lohmüller (Cöln) 270. Laabs (Spandau) 271. Eiger (Berlin) 272. Pürsche (Chemnitz) 273. Judt (Varsovio) 274. Henryk Zamenhof (Varsovio) 275. Przyrembel (Vars.) 276. Wertenstein (Vars.) 277. Centnerszwer (Vars.) 278. Gliksman (Vars.) 279. Rozenblum (Międzyrzec) 280. Englaender (Wien) 281. Fisch (Wien) 282. Orzechowski (Wien) 283. Pollitzer (Wien) 284. Adler (Wien) 285. Endelman (Varsovio) 286. Yemans (Fort Wayne) 287. Heuls (Versailles) 288. Noel (Nancy) 289. Corret (Lisieux) 290. Pamart (Paris) 291. Blondel (Pavilly) 292. Fargier (Privas) 293. Cuisnier (Rennes) 294. Briant (Villejuif) 295. Etienne (Saint-Pierre-de-Bailleul) 296. Shaw (Whitecroft) 297. Karlsbad (Łowicz) 298. Salisbury (Chicago) 299. Place (Mandalay) 300. Woynarowski (Chrzanów) 301. Leeuwen (Rotterdam) 302. Źencykowski (Plock) 303. Blairot (Doulon) 304. Urpar (Arles-sur-Rhône) 305. Badert (Tours) 306. Salmont (Tours) 307. Nożyk (Wieluń) 308. Krajz (Odessa) 309. Resmond (Paris) 310. Poncet (Lyon).

Fine anoncis prof. Dor Teka-anon: 311. Desguin (Anvers).

D-ro Ŝidlovskij el Moskvo sendis al ni 28.8 kronojn aŭstriajn por 8 abonoj de la Teka. Sume estus pagitaj 258 abonoj de Teka-anoj kaj restus por pagi 10 abonoj, kalkulante po 1 ekzemplero al ĉiu suprenomita Teka-ano.

Senpere al la redakcio sendis abonpagon la sekvantaj kolegoj. — P. T. d-roj:

312—338. (27 ekzempleroj) Societo „Esperanto“ en Lwów, 339. Schramm 340. Zion 341. Lewiński 342. Herold 343. Solecik 344. Szczurkowski 345. Kruszynski 345. Damański 347. Danielski 348. Graf 349. Fels 350. Bieńkowski 351. Zawadil 352. Raczynski 353. Kikinger 354. Sabatowski 355—364. (10 ekz.) Kielanowski 365. Hornowski 366. Lisiewicz 367—376. (10 ekz.) Skalkowski 377. Tehnikista Grupo de esperantistoj, 378. Biegeleisen 379. Kasperek 380. Dolński 381. Bund 382. Starzewski — ĉiuj el Lwów. — 383. Bujwid 384. Spira 385. Rutkowski 386. Wrzosek 387. Societo „Esperanto“ — ĉiuj el Kraków. — 388. Dąbrowski (Rzeszów) 389—390. (2 ekzempleroj) Godłowski (Lisko) 391. Feller (Buczacz). 392. Goldschmidt (Wien) 393. Burney (Melbourne) 394—395. Weston (Cambridge) 396—397. Reed (Sunnyside) 398. Travers (Leonards on Sea) 399. Melbye (Kopenhago) 400—401. Bigot (Chitenay) 402—403. Badert (Tours) 404—409. (6 ekzempleroj) Briquet (Armentières) 410—411. Saquet (Nantes) 412. Cuisnier (Rennes) 413—414. Jenny (Chalons-sur-Marne) 415—419. (5 ekz.) Macé (Marseille) 420—421. Baradat (Cannes) 422 423. Desmoulin (Douai) 424. Henry (Saulx-de-Vesoul) 425—427. (3 ekz.) Panel (Rouen) 428. Société Médicale de Tours 429—432. (4 ekz.) Koenig (Colmar) 433. Huth (Prenzlau) 434. Thalwitzer (Kötschenbroda) 435. Vollmeister (Berlin) 436. Bopp & Haller (Biberach) 437. Behm (Witten) 438. Vierordt (Tübingen) 439. Rilling (Geiselhöring) 440. Otto (Wiesbaden) 441. Brückner (Chemnitz) 442—443 Meyer (Chemnitz) 444—446 (3 ekz.) Paarmann (Chemnitz) 447. Kandt (Bromberg) 448. Oertzen (Rostock) 449. Lenwer (Bonn) 450. Cotterell (Edinburgh) 451—456 (6 ekz.) Rogelio Pérez (Huermece) 457. De Hita (Arboleda) 458. Otaola (Bilbao) 459. Conde (Portugalete) 460—465 (6 ekz.) Dobrzański (Kielce) Yemans (Detroit) 467. Dybowski (Lwów) 468. Bojarski (Włoszczowa) 469.

Skalski (Lódz) 470. Sochacki (Iwangród) 471. Arnstein (Włocławek) 472—475 (4 ekz.) Bein (Varsovio) 476. Endelman (Vars.) 477. Knaster (Vars.) 478—484 (7 ekz.) Krukowski (Vars.) 485. Lubliner (Vars.) 486—488 (3 ekz.) Grabowski (Vars.) 489—493 (5 ekz.) Robin (Vars.) 494—500 (7 ekz.) Skłodowski (Vars.) 501. Stein (Vars.) 502. Wizel (Vars.) 503—509 (7 ekz.) L. L. Zamenhof (Vars.) 510—514 (5 ekz.) Leon Zamenhof (Vars.) 515—530 (16 ekz.) Günther (Vars.)

531. Novolodskij (Kamenogorsk) 532. Ilinskij (Rovenjki) 533. Solovjev (Novaja Ladoga) 534 Spengler (Peterburgo) 535. Ivanickij (Peterburgo) 536. Ĉernškov (Peterburgo) 537 Hajer (Winnica) 538—543. (6 ekz.) Kabanov (Moskvo) 544. Smirnow (Moskvo) 545—547 Vejter (Rostov na Donu) 548. Naumenko (Wladikawkaz) 549—551 (3 ekz.) Golimont (Semipalatynsk) 552—556 (5 ekz.) Fischer (Tiflis) 557—561 (5 ekz.) Lubieniecki (Kazan) 562. Kostjanicin (Biejecko) 563—564 Kohan (Ruza) 565—567 (3 ekz.) Krajz (Odessa) 568—569 Sidlovskij (Moskvo) 570 Grineva (Staročerkask) 571—572. Rodionov (Baku) 573. Tuturin (Witebsk) 574. Urbanowicz (Witebsk) 575. Braileanu (Negresti) 576. Haralambi (Turnu Magurele) 577—581. (5 ekz.) Ostrovski (Genève) 582. Herzog (Davos) 583. Brossard (Laprairie) 584. Snelling (Pittsburg) 585. Jona (Milano) 586. Manila Medical Society 587. Brockhaus (Leipzig) 588. Hicks (Chicago) 589. Moskva Societo Esperantista 590. Miller (Detroit) 591. Sós (Wien) 592. Champagnat (Vichy) anoncita de prof. Dor. Per pero de d-ro Sidlovskij pagis abonon 8 sekvantaj 593. Ĉarusin (Krasnoufinsk) 594 Glagolev (Zavidovo) 595. Savvon (Nagajsk) 596. Slavutskoj (Caricin) 597. Puzakov (Ĉertkovo) 598. Hristenstein (Minsk) 599. Potaliein (Soročinci) 600. Bačinskaja (Soročinci) 601. Solomovič, (Kazan) 602. Uhlmanu (Huttwil). En lasta momento antaŭ fermo de la numero alvenis de la sekretario de Teko nomaro de 63 pluaj Teko-anoj, el kiuj ni citas nur 42, ne troviĝantaj en supra adresaro: 603. Demosthen 604. Sabareanu 605. Dobrovici 606. Tanach 607. Marcovici 608. Niculescu 609 Mendelsohn—ĉiuj el Bukaresto. 610. Branel (Melchnau) 611. Bussutil (Misida) 612. Warot (Alĝero) 613. Rebrov (Vladivostok) 614. Drož (Zdar) 615. Phakhimelchokama (Teheran) 615. Vignalon (Paris) 617. Vincelet (Aumale) 618. Bidon (Marseille) 619. Broeckhaert (Antwerpen) 620. Herrera (Zarzaguda) 621. Burgos (Isar) 622. Gottlieb (Vars) 623. Bernal (Puebla) 624. Kunig (Vars.) 625. Kefalopoulos (Samos) 626. Kapolis (Samos) 627. Karajanidis (Samos) 628. Elmer (Lewis) 629. De Tar (Kinsley) 630 Dajnofl (Genève) 631. Soulié (Alĝero) 632. Schöngart (Düsseldorf) 633. Petzoldt (Sayda) 634. Leipziger (Bremen) 635. Böhringer (Strassburg) 636. Hasse (Hohenwiese) 637. Klimaszewski (München) 638. Modrze (Neisse) 639. Hofmann (Patschkau) 640. Grotjahn (Berlin) 641. Hastreiter (Strassburg) 642. Stobel (Duisburg) 643. Buchmann (Dirlewang) 644. Fehde (Berlin). 645. Plue prof. Dor anoncas ankoraŭ: 646. Beal (Lille) 647. Castelain (Lille) 648. Wannebrouck (Bourgogne) 649. Morean (Versailles) 650. Perrault (Noeil-sous-les-Aubières) kaj d-ro Sidlovski el Moskvo reklamacias preterlason en supraj nomaroj de Teko de sekvantaj kolegoj 651. Silversman (Moskvo) 652. Aleksejev (Ilovatka) 653. Gibš (Bobrov) 654. Iger (Tiraspol) 655. Kowalski (Malajeŝti) 656. Novikov (Preobrajensk) 657. Prof. Dor. anoncas abonon de dua ekzemplero.

Sume laŭ ĉiuj ricevitaj listoj restas al la Teko pagi 64 abonojn por ĝiaj anoj.

Krom abono sendis d-roj Ostrovski (Genève) kaj Brossard (Laprairie) po 0'5 Sm. kiel kotizaĵon por Teko kaj tiun monon (sume 1 Sm.) ni transsendis al sekretario de Teko.

La listo fermita 23-an de januaro. Daŭrigo sekvas.

Reklamaciojn pro preterlaso en ĉi supra listo kaj pro eventuala nericevado de la gazeto bonvolu sendi per pero de tiu konsulo de la T. E. K. A., per kiu Vi mendis la gazeton.

La redakcio efektivas senpere reklamaciojn nur de tiuj abonintoj, kiuj sendis la abonon direkte al la redakcio.

Abonpagon oni sendu per internacia poŝtmandato.

El Hispanujo antaŭ la kongreso (ĝis fino de aŭgusto) estas ankaŭ akceptataj pagoj per poŝtmarkoj kun dekalkulo de 10⁰/₁₀ da ilia valoro.

El aliaj landoj akceptas la redakcio poŝtmarkojn kun dekalkulo de 10⁰/₁₀, nur ĉe mendado de propagandaj ekzempleroj. (Vidu la kronikon).

Grava avizo.

La templimo por alsendado de manuskriptoj por la sekvonta numero estas la 15—a de februaro.

Franca Esperantisto

monata organo de francaj esperantistoj.

Jara abono: Fr. 4.

Redakcio kaj administracio: Paris. Boulevard Magenta 46.

Esperanto

Duonmonata internacia gazeto.

Direkcio: H. Hodler, 8, rue Bovy-Lysberg, Geneve.

Prezo jare 1'20 Sm.

Grandajn vinojn

kaj

Ordinarajn vinojn

blankajn aŭ ruĝajn, kiujn li rikoltis

rekomendas:

D-ro **A. Vesoux en Beaune**
2-1 Côte d'or — Francjo.

Internacia Scienca Revuo

monata gazeto. Abonprezo jare 2.75 Sm. Ad-
ministrejo: **Internacia Scienca Oficejo, 8, rue**
Bovy-Lysberg, Geneve.

LA REVUO

internacia monata literatura gazeto kun la
konstanta kunlaborado de d-ro L. L. Zamen-
hof. Abonprezo jare 7 fr. Adreso de la ad-
ministracio: **Hachette & K-o, 79, Bd St-Ger-
main, Paris.**

Pola Esperantisto

monata organo de Polaj Esperantistaj So-
cietoj, redaktata de d-ro Leono Zamenhof.
Abonprezo jare: 2 rb. = 5 fr. = 4 mrk.
Adreso de la administracio: Warszawa (Var-
sovio), Hoża Nr. 40. m. 8.

Pri ŝanĝo de la adreso bonvolu tuj sciigi la redakcion por eviti interrompon en ricevado
de la gazeto.

Medizinisch. Licht-
& Herz- u. Nerven-

vormals: ROTES KREUZ

51 Luisenstrasse

Sekcio por lumkuracado

Elektra lumo per elektrodoj de karbo, fero, hidrargo.
Lumo de Roentgen. Radiado d' Arsonval kaj de Oudin,
Radio-banoj k. t. p. Kontraŭ artrito, reŭmatismo,
neŭralgio, iskialgio, furunkulozo, diabeto k. t. p.

Radiado kaj fotografado laŭ Roentgen.

Prospekto laŭ deziro. Kuracado ambulante. — Oni parolas Esperante. Du kuracistoj

Direktoro: **D-ro Breiger.****Heilanstalt - - Kuracejo**

{ por lumkuracado
por malsanoj de l' koro
kaj de l' nervoj.

antaŭe: RUGA KRUCO

BERLIN NW. 6**Luisenstrasse 51**

Sekcio por malsanoj de l' koro kaj de l' nervoj.

Esploroj per radioj de Roentgen kaj konstato de l'
agado de l' koro. Banoj kun karbacio kaj ŝprucba-
noj kun pinburĝonoj. Elektraj banoj por la tuta korpo
kaj por apartaj membroj. Vibromasaĝo k. t. p.

La kuracado plene anstataŭas restadon en Bad
Wiesbaden, Teplitz, Nauheim, Cudova.

Jarkolekto 1908 de „Voĉo de Kuracistoj“

estas laŭ provizo aĉetebla ĉe la redakcio po prezo de 1 Spm.

SANATORIO
de D-ro K. DŁUSKI
en **ZAKOPANE**

por brustaj malsanuloj

malfermata tutan jaron.

Bela perspektivo al Tatraj montoj.
La ĉambroj suden turnitaj. — Centrala haj-
tigado, elektra lumigado, konduktoj de mal-
varma kaj varma akvo sur ĉiuj etagoj, elek-
tra lifto, pordesinfekta kamero, ĉambroj por
apartigado de infektaj malsanoj.

Leĝejo, teatra ĉambrego, preĝejo,
telefono, telegrafo, poŝto kaj veturi-
loj en la instituto.

La prezoj tre moderaj komencante de 11
kronoj por loĝejo, pensio kaj kuracado.

